MIC. # 9702 (RAB. 2426)

HEILPERIN, YA‘AKOV SHELOMOH.

היילפרין, יעקב שלמה.

‘ATERET BERESHIT.

עטרת בראשית.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

דונאיוב ופרמישלאן: [1846-1895]

ASHKENAZIC SCRIPT

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

R. 2426 Mic.9702

GIFT OF
Kallia Bokser

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

HEBREW BOOKS
www.hebrewbooks.org
לעילוי נשמת

LIBRARY

ולכן אין לנו אלא לומר שהוא מפני שהוא מתחייב בכל המצות ואין לנו לומר שהוא מפני שהוא מתחייב בכל המצות שהרי הוא עצמו אמר שאין לנו לומר כן ואם כ

ہوئے ہیں۔ اس کے بعد ان کی تعداد میں کمی ہوتی گئی۔ ۱۹۶۱ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۱۹۶۲ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۱۹۶۳ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۱۹۶۴ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۱۹۶۵ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۱۹۶۶ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۱۹۶۷ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۱۹۶۸ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۱۹۶۹ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۱۹۷۰ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۱۹۷۱ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۱۹۷۲ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۱۹۷۳ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۱۹۷۴ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۱۹۷۵ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۱۹۷۶ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۱۹۷۷ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۱۹۷۸ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۱۹۷۹ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۱۹۸۰ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۱۹۸۱ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۱۹۸۲ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۱۹۸۳ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۱۹۸۴ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۱۹۸۵ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۱۹۸۶ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۱۹۸۷ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۱۹۸۸ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۱۹۸۹ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۱۹۹۰ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۱۹۹۱ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۱۹۹۲ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۱۹۹۳ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۱۹۹۴ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۱۹۹۵ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۱۹۹۶ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۱۹۹۷ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۱۹۹۸ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۱۹۹۹ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۰۰ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۰۱ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۰۲ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۰۳ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۰۴ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۰۵ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۰۶ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۰۷ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۰۸ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۰۹ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۱۰ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۱۱ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۱۲ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۱۳ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۱۴ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۱۵ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۱۶ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۱۷ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۱۸ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۱۹ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۲۰ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۲۱ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۲۲ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۲۳ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۲۴ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۲۵ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۲۶ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۲۷ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۲۸ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۲۹ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۳۰ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۳۱ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۳۲ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۳۳ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۳۴ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۳۵ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۳۶ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۳۷ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۳۸ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۳۹ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۴۰ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۴۱ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۴۲ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۴۳ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۴۴ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۴۵ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۴۶ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۴۷ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۴۸ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۴۹ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۵۰ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۵۱ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۵۲ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۵۳ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۵۴ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۵۵ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۵۶ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۵۷ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۵۸ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۵۹ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۶۰ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۶۱ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۶۲ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۶۳ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۶۴ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۶۵ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۶۶ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۶۷ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۶۸ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۶۹ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۷۰ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۷۱ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۷۲ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۷۳ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۷۴ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۷۵ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۷۶ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۷۷ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۷۸ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۷۹ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۸۰ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۸۱ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۸۲ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۸۳ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۸۴ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۸۵ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۸۶ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۸۷ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۸۸ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۸۹ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۹۰ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۹۱ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۹۲ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۹۳ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۹۴ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۹۵ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۹۶ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۹۷ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۹۸ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۰۹۹ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔ ۲۱۰۰ء میں ۱۰۰ سے کم رہ گئے۔

ולכן אמרו שאין לו אלא מה שנתן לו בשעת מתנה. ולפי זה אם נתן לו שדה ולא נתן לו מעות, אין לו אלא השדה. ואם נתן לו מעות ולא נתן לו שדה, אין לו אלא המעות. ואם נתן לו שדה ומעות, יש לו את שניהם. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד מעות, יש לו את השדה ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה, יש לו את שתי השדות ואת המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות, יש לו את שתי השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שלוש השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות, יש לו את שלוש השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את ארבע השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות, יש לו את ארבע השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את חמש השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות, יש לו את חמש השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שש השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות, יש לו את שש השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שבע השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שמונה השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את תשע השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את עשר השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את אחת עשרה השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שתים עשרה השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שלוש עשרה השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את ארבע עשרה השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את חמש עשרה השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שש עשרה השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שבע עשרה השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שמונה עשרה השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את תשע עשרה השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את עשרים השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את עשרים ואחת השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את עשרים ושתים השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את עשרים ושלוש השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את עשרים וארבע השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את עשרים וחמש השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את עשרים ושש השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את עשרים ושבע השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את עשרים ושמונה השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את עשרים ותשע השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שלושים השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שלושים ואחת השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שלושים ושתים השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שלושים ושלוש השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שלושים וארבע השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שלושים וחמש השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שלושים ושש השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שלושים ושבע השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שלושים ושמונה השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שלושים ותשע השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את ארבעים השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את ארבעים ואחת השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את ארבעים ושתים השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את ארבעים ושלוש השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את ארבעים וארבע השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את ארבעים וחמש השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את ארבעים ושש השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את ארבעים ושבע השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את ארבעים ושמונה השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את ארבעים ותשע השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את חמישים השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את חמישים ואחת השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את חמישים ושתים השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את חמישים ושלוש השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את חמישים וארבע השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את חמישים וחמש השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את חמישים ושש השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את חמישים ושבע השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את חמישים ושמונה השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את חמישים ותשע השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את ששים השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את ששים ואחת השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את ששים ושתים השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את ששים ושלוש השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את ששים וארבע השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את ששים וחמש השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את ששים ושש השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את ששים ושבע השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את ששים ושמונה השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את ששים ותשע השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שבעים השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שבעים ואחת השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שבעים ושתים השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שבעים ושלוש השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שבעים וארבע השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שבעים וחמש השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שבעים ושש השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שבעים ושבע השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שבעים ושמונה השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שבעים ותשע השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שמונים השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שמונים ואחת השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שמונים ושתים השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שמונים ושלוש השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שמונים וארבע השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שמונים וחמש השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שמונים ושש השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שמונים ושבע השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שמונים ושמונה השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את שמונים ותשע השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את תשעים השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את תשעים ואחת השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את תשעים ושתים השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את תשעים ושלוש השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את תשעים וארבע השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את תשעים וחמש השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את תשעים ושש השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את תשעים ושבע השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את תשעים ושמונה השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את תשעים ותשע השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את מאה השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את מאה ואחת השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את מאה ושתים השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את מאה ושלוש השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את מאה וארבע השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את מאה וחמש השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את מאה ושש השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את מאה ושבע השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את מאה ושמונה השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את מאה ותשע השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את מאה ועשר השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את מאה ואחת עשרה השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את מאה ושתים עשרה השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את מאה ושלוש עשרה השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את מאה וארבע עשרה השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את מאה וחמש עשרה השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את מאה ושש עשרה השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את מאה ושבע עשרה השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את מאה ושמונה עשרה השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את מאה ותשע עשרה השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את מאה ועשרים השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את מאה ועשרים ואחת השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את מאה ועשרים ושתים השדות ואת כל המעות. ואם נתן לו שדה ומעות ואחר כך נתן לו עוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה ועוד מעות ועוד שדה, יש לו את מאה ועשרים ושלוש השדות ואת

ઉપરોક્ત ઠરાવ મુજબ ગ્રામ પંચાયત સભ્યોની ચૂંટણી તા. ૧૫-૧૨-૨૦૨૦ ના રોજ યોજવામાં આવી હતી. ચૂંટણી અધિકારી શ્રી એ. બી. પરમાર, મામલતદાર, ઉમરાળા તથા મદદનીશ ચૂંટણી અધિકારી શ્રી કે. એમ. ગોહિલ, નાયબ મામલતદાર, ઉમરાળા દ્વારા ચૂંટણી પ્રક્રિયા સંપન્ન કરવામાં આવી હતી. ચૂંટણી અધિકારીશ્રીના અહેવાલ મુજબ કુલ ૧૨ બેઠકો માટે ૨૬ ઉમેદવારોએ ઉમેદવારી નોંધાવી હતી. ઉમેદવારી પત્રોની ચકાસણી બાદ ૨૬ ઉમેદવારોમાંથી ૧૪ ઉમેદવારોએ પોતાની ઉમેદવારી પાછી ખેંચી લીધી હતી. આમ, ૧૨ ઉમેદવારો બિનહરીફ ચૂંટાયા હતા. ચૂંટણી અધિકારીશ્રીએ તમામ ૧૨ ઉમેદવારોને ચૂંટણી પ્રમાણપત્રો અર્પણ કર્યા હતા. ચૂંટણી પ્રક્રિયા દરમિયાન કોઈ અનિચ્છનીય બનાવ બન્યો ન હોવાનું પણ અહેવાલમાં જણાવવામાં આવ્યું છે.

૪. ચૂંટણી અધિકારીશ્રીના અહેવાલ તથા ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ સામેલ રાખવામાં આવે છે.

૫. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ચૂંટણી અધિકારીશ્રી, ઉમરાળા તથા મદદનીશ ચૂંટણી અધિકારીશ્રી, ઉમરાળાને મોકલી આપવામાં આવે છે.

૬. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ જિલ્લા પંચાયત, ભાવનગરને જાણ અર્થે મોકલી આપવામાં આવે છે.

૭. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ તાલુકા પંચાયત, ઉમરાળાને જાણ અર્થે મોકલી આપવામાં આવે છે.

૮. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૯. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૧૦. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૧૧. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૧૨. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૧૩. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૧૪. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૧૫. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૧૬. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૧૭. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૧૮. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૧૯. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૨૦. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૨૧. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૨૨. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૨૩. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૨૪. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૨૫. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૨૬. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૨૭. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૨૮. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૨૯. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૩૦. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૩૧. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૩૨. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૩૩. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૩૪. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૩૫. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૩૬. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૩૭. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૩૮. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૩૯. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૪૦. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૪૧. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૪૨. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૪૩. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૪૪. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૪૫. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૪૬. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૪૭. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૪૮. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૪૯. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૫૦. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૫૧. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૫૨. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૫૩. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૫૪. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૫૫. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૫૬. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૫૭. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૫૮. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૫૯. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૬૦. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૬૧. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૬૨. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૬૩. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૬૪. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૬૫. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૬૬. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૬૭. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૬૮. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૬૯. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૭૦. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૭૧. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૭૨. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૭૩. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૭૪. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૭૫. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૭૬. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૭૭. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૭૮. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૭૯. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૮૦. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૮૧. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૮૨. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૮૩. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૮૪. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૮૫. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૮૬. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૮૭. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૮૮. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૮૯. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૯૦. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૯૧. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૯૨. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૯૩. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૯૪. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૯૫. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૯૬. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૯૭. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૯૮. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

૯૯. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના રેકર્ડ માટે રાખવામાં આવે છે.

૧૦૦. ઠરાવ નં. ૩ ની નકલ ગ્રામ પંચાયત, ઉમરાળાના ઓફિસ નોટિસ બોર્ડ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

ולכן הוא מתפלל שיהיה לו בן, כדי שיוכל להמשיך את שושלת המשפחה. אבל אשתו עקרה ולא יכולה ללדת. אברהם מתפלל לה' ומבקש ממנו שיתן לו בן. ה' מבטיח לו שאשתו תלד בן בשנה הבאה. שרה שומעת את ההבטחה ומתחילה לצחוק, כי היא כבר זקנה מאוד. ה' שואל את אברהם למה שרה צחקה, ומבקש ממנו שיגיד לה שהוא לא צחק. אחר כך שרה הרתה ויולדת בן, ואברהם קורא לו יצחק.

אברהם ושרה מגיעים לגרר ומתגוררים שם. אבימלך מלך גרר לוקח את שרה לאשה, כי אברהם אמר שהיא אחותו. אלוהים מופיע לאבימלך בחלום ומזהיר אותו שאם לא יחזיר את שרה לאברהם הוא ימות. אבימלך מחזיר את שרה לאברהם ונותן לו מתנות רבות. אברהם מתפלל לה' ומבקש ממנו שיתן לאבימלך ולנשותיו ילדים, כי ה' סגר את כל רחם בבית אבימלך בגלל שרה. ה' נענה לתפילתו של אברהם ומרפא את אבימלך ואת נשותיו.

אברהם ושרה חיים בגרר שנים רבות. יצחק גדל ומתחתן עם רבקה. אברהם מזקין ומת בגיל 175. יצחק ורבקה ממשיכים את שושלת המשפחה. יעקב ועשו נולדים ליצחק ורבקה. יעקב קונה את הבכורה מעשו תמורת נזיד עדשים. יעקב גונב את הברכה מיצחק, בעזרת רבקה, שמתחזה לעשו. יעקב בורח מפני עשו ומגיע לחרן, שם הוא פוגש את רחל ומתאהב בה. יעקב עובד אצל לבן, אבי רחל, במשך שבע שנים כדי לשאת את רחל לאשה. לבן מרמה את יעקב ונותן לו את לאה במקום רחל. יעקב עובד עוד שבע שנים כדי לשאת גם את רחל. יעקב נשאר אצל לבן במשך עשרים שנה, ובמהלך תקופה זו נולדים לו שנים עשר בנים ובת אחת.

יעקב מחליט לחזור לארץ כנען. הוא לוקח את נשותיו, ילדיו ומקנהו ויוצא לדרך. לבן רודף אחריו ומשיג אותו בהר הגלעד. אלוהים מופיע ללבן בחלום ומזהיר אותו שלא יפגע ביעקב. לבן ויעקב כורתים ברית ביניהם. יעקב ממשיך בדרכו ומגיע לנחל יבוק. שם הוא נאבק עם איש מסתורי עד עלות השחר. האיש מברך את יעקב ומשנה את שמו לישראל. יעקב מגיע לשכם ומתגורר שם. בנותיו של יעקב נאנסות על ידי שכם בן חמור, נשיא שכם. שני בניו של יעקב, שמעון ולוי, נוקמים את מעשה שכם ומחריבים את העיר. יעקב עובר לבית אל, שם הוא בונה מזבח לה'. רחל מתה בלידת בנימין. יעקב ממשיך לנדוד עד שהוא מגיע לחברון, שם הוא מתגורר עם אביו יצחק.

יוסף, בנו של יעקב ורחל, הוא הבן האהוב על אביו. יעקב נותן ליוסף כתונת פסים, מה שמעורר קנאה בשאר אחיו. יוסף חולם חלומות שבהם הוא שולט על אחיו ועל הוריו. אחיו שונאים אותו עוד יותר בגלל החלומות. יוסף שולח על ידי אביו לבדוק את אחיו שרועים צאן בשכם. אחיו רואים אותו מתקרב ומחליטים להרוג אותו. ראובן מציע להשליך אותו לבור במדבר, כדי להצילו מידיהם. יהודה מציע למכור אותו לישמעאלים עוברים בדרך. אחיו מוכרים את יוסף לישמעאלים תמורת עשרים כסף. הישמעאלים לוקחים את יוסף למצרים ומוכרים אותו לפוטיפר, שר הטבחים של פרעה. יוסף מצליח בבית פוטיפר ומתקדם בתפקידו. אשת פוטיפר מנסה לפתות את יוסף, אך הוא מסרב. היא מאשימה אותו בניסיון אונס, ופוטיפר שם את יוסף בבית הסוהר.

בבית הסוהר יוסף פוגש את שר המשקים ואת שר האופים של פרעה, שנכלאו גם הם. יוסף מפענח את חלומותיהם. שר המשקים יחזור לתפקידו, ושר האופים יתלה. יוסף מבקש משר המשקים שיזכיר אותו לפרעה, אך שר המשקים שוכח. שנתיים עוברות. פרעה חולם שני חלומות. בחלום הראשון שבע פרות שמנות יוצאות מהיאור ואחריהן שבע פרות רזות. הפרות הרזות אוכלות את השמנות. בחלום השני שבע שיבולים שמנות ושבע שיבולים רזות. השיבולים הרזות בולעות את השמנות. שר המשקים נזכר ביוסף ומספר לפרעה על יכולתו לפענח חלומות. פרעה שולח לקרוא ליוסף. יוסף מפענח את חלומות פרעה ואומר שמצרים תחווה שבע שנות שובע ואחריהן שבע שנות רעב. יוסף ממליץ לפרעה למנות אדם חכם על ארץ מצרים, שיאגור תבואה בשנות השובע. פרעה ממנה את יוסף לתפקיד זה.

יוסף מתחתן עם אסנת בת פוטיפר כהן און. יוסף ואסנת נולדים להם שני בנים, מנשה ואפרים. יוסף מנהל את אוצרות מצרים בשנות השובע ואוגר תבואה רבה. בשנות הרעב יוסף מוכר את התבואה לעם מצרים ולעמים אחרים. אחיו של יוסף יורדים למצרים לקנות תבואה. הם אינם מזהים את יוסף, אך יוסף מזהה אותם. יוסף מתנכל לאחיו ומבקש מהם להביא את בנימין, אחיו הצעיר, למצרים. אחיו חוזרים לכנען ומספרים ליעקב על מה שקרה. יעקב מסרב לשלוח את בנימין, אך בסופו של דבר נאלץ לעשות זאת. אחיו חוזרים למצרים עם בנימין. יוסף מארח אותם בביתו ומגלה להם את זהותו. הוא מבקש מהם לחזור לכנען ולהביא את יעקב ואת כל משפחתו למצרים. יעקב ומשפחתו עוברים למצרים ומתגוררים בארץ גושן. יעקב חי במצרים שבע עשרה שנה ומת בגיל 147. יוסף מת בגיל 110.

ומשקלות שיהיו בבית דין, ואם לאו, אין בית דין יכול לכוף. ואם אמר לו: הרי אני נותן לך מנה בשוק פלוני, אין בית דין יכול לכוף, שאין לו לזה שם ידוע

ان بعض على الدعاوى المقامة على الحكم الصادر من المحكمة الابتدائية بصفتها الاستئنافية بالنسبة للقضايا التي تزيد قيمتها على خمسين جنيهاً ولا تزيد على مائة جنيه، وذلك بالشروط الآتية:

(١) أن يكون الحكم المطعون فيه قد صدر في موضوع الدعوى وليس في مسألة فرعية.

(٢) أن يكون الطعن مبنياً على أحد الأسباب الآتية فقط:
(أ) مخالفة الحكم لقانون أو خطأ في تطبيقه أو في تأويله.
(ب) بطلان الحكم أو بطلان الإجراءات التي وقعت أثناء نظر الدعوى.

(٣) أن يرفع الطعن بتقرير يودع قلم كتاب محكمة النقض خلال ثلاثين يوماً من تاريخ صدور الحكم المطعون فيه.

(٤) أن يودع الطاعن عند رفع الطعن مبلغ عشرة جنيهات على سبيل التأمين، ويرد هذا المبلغ إذا حكم للطاعن بكل طلباته أو برفض الطعن.

(٥) أن يعلن التقرير بالطعن إلى المطعون ضده خلال ثمانية أيام من تاريخ إيداعه.

(٦) أن يقدم الطاعن مذكرة بأسباب طعنه خلال خمسة عشر يوماً من تاريخ التقرير.

(٧) أن يقدم المطعون ضده مذكرة بالرد خلال خمسة عشر يوماً من تاريخ إعلانه بالمذكرة الأولى.

(٨) أن لا يجوز الطعن بالنقض في الأحكام الصادرة بالتعويض عن الضرر الأدبي إلا إذا كان الحكم قد قضى بمبلغ يزيد على مائة جنيه.

(٩) أن لا يجوز الطعن بالنقض في الأحكام الصادرة بالتعويض عن الضرر الأدبي إلا إذا كان الحكم قد قضى بمبلغ يزيد على مائة جنيه.

(١٠) أن لا يجوز الطعن بالنقض في الأحكام الصادرة بالتعويض عن الضرر الأدبي إلا إذا كان الحكم قد قضى بمبلغ يزيد على مائة جنيه.

(١١) أن لا يجوز الطعن بالنقض في الأحكام الصادرة بالتعويض عن الضرر الأدبي إلا إذا كان الحكم قد قضى بمبلغ يزيد على مائة جنيه.

(١٢) أن لا يجوز الطعن بالنقض في الأحكام الصادرة بالتعويض عن الضرر الأدبي إلا إذا كان الحكم قد قضى بمبلغ يزيد على مائة جنيه.

(١٣) أن لا يجوز الطعن بالنقض في الأحكام الصادرة بالتعويض عن الضرر الأدبي إلا إذا كان الحكم قد قضى بمبلغ يزيد على مائة جنيه.

(١٤) أن لا يجوز الطعن بالنقض في الأحكام الصادرة بالتعويض عن الضرر الأدبي إلا إذا كان الحكم قد قضى بمبلغ يزيد على مائة جنيه.

(١٥) أن لا يجوز الطعن بالنقض في الأحكام الصادرة بالتعويض عن الضرر الأدبي إلا إذا كان الحكم قد قضى بمبلغ يزيد على مائة جنيه.

(١٦) أن لا يجوز الطعن بالنقض في الأحكام الصادرة بالتعويض عن الضرر الأدبي إلا إذا كان الحكم قد قضى بمبلغ يزيد على مائة جنيه.

(١٧) أن لا يجوز الطعن بالنقض في الأحكام الصادرة بالتعويض عن الضرر الأدبي إلا إذا كان الحكم قد قضى بمبلغ يزيد على مائة جنيه.

(١٨) أن لا يجوز الطعن بالنقض في الأحكام الصادرة بالتعويض عن الضرر الأدبي إلا إذا كان الحكم قد قضى بمبلغ يزيد على مائة جنيه.

(١٩) أن لا يجوز الطعن بالنقض في الأحكام الصادرة بالتعويض عن الضرر الأدبي إلا إذا كان الحكم قد قضى بمبلغ يزيد على مائة جنيه.

(٢٠) أن لا يجوز الطعن بالنقض في الأحكام الصادرة بالتعويض عن الضرر الأدبي إلا إذا كان الحكم قد قضى بمبلغ يزيد على مائة جنيه.

ولا يجوز أن يكون المعنى: فإن لم يكن له ولد ولا والد ولا أخ ولا أخت ولا جد ولا جدة ولا ابن ولا بنت ولا ابن ابن ولا بنت ابن ولا زوج ولا زوجة ولا مولى نعمة ولا مولاة نعمة ولا عصبة ولا ذو رحم ولا ذو فرض ولا ذو سهم ولا ذو عقد ولا ذو ولاء ولا ذو قرابة ولا ذو نسب ولا ذو حلف ولا ذو جوار ولا ذو عهد ولا ذو ذمة ولا ذو أمان

ولما كان من المقرر أن يعقد مؤتمر الصلح في باريس في أوائل سنة ١٩١٩ لتسوية شؤون العالم بعد الحرب العظمى، وكان من المنتظر أن تكون لمصر قضيتها على هذا المؤتمر، فقد رأى الوفد أن يسافر إلى أوروبا ليعرض قضية مصر على المؤتمر بنفسه. وكان الوفد يعتقد أن الحماية التي فرضتها بريطانيا على مصر في أثناء الحرب كانت مؤقتة، وأن الحرب قد انتهت بانتصار الحلفاء، وأن بريطانيا ستعلن إلغاء الحماية وتعترف باستقلال مصر. ولكن الوفد لم يكد يعلن عزمه على السفر حتى قامت في وجهه عقبات كثيرة. فقد رفض المعتمد البريطاني أن يعترف بالوفد ممثلاً لمصر، وأعلن أن الوفد لا يمثل إلا فريقاً من الأمة. وحاول المعتمد أن يقنع سعد زغلول بأن يسافر إلى لندن ليتفاوض مع الحكومة البريطانية هناك، فرفض سعد ذلك رفضاً باتاً. وأصدر السلطان فؤاد أمراً بتعيين سعد زغلول رئيساً للوزارة، فرفض سعد هذا المنصب أيضاً. وأخذ الوفد يستعد للسفر، فجمع التبرعات اللازمة، وأعد المذكرات التي سيقدمها إلى مؤتمر الصلح.

وفي ١٣ نوفمبر سنة ١٩١٨ سافر سعد زغلول وعدلي يكن وأحمد لطفي السيد وسينوت حنا وحمد الباسل ومحمد محمود وعبد العزيز فهمي وعلي شعراوي إلى باريس. وكان سعد قد أرسل قبل سفره برقية إلى اللورد كرزون وزير خارجية بريطانيا يطلب فيها أن يسمح له بالسفر إلى لندن ليتفاوض مع الحكومة البريطانية، فلم يتلق جواباً. وعندما وصل الوفد إلى باريس أرسل برقية أخرى إلى كرزون يطلب فيها أن يسمح له بالسفر إلى باريس، فلم يتلق جواباً أيضاً. وعندما وصل الوفد إلى باريس أرسل برقية ثالثة إلى كرزون يطلب فيها أن يسمح له بالسفر إلى لندن، فلم يتلق جواباً أيضاً. وعندما وصل الوفد إلى لندن أرسل برقية رابعة إلى كرزون يطلب فيها أن يسمح له بالسفر إلى باريس، فلم يتلق جواباً أيضاً.

وقد أراد الوفد أن يعرض قضية مصر على مؤتمر الصلح، ولكن المؤتمر رفض أن يسمع له. وقد أراد الوفد أن يعرض قضية مصر على عصبة الأمم، ولكن العصبة رفضت أن تسمع له. وقد أراد الوفد أن يعرض قضية مصر على الرأي العام العالمي، ولكن الرأي العام العالمي لم يهتم بقضية مصر. وقد أراد الوفد أن يعرض قضية مصر على الشعب البريطاني، ولكن الشعب البريطاني لم يكن يعرف شيئاً عن قضية مصر. وقد أراد الوفد أن يعرض قضية مصر على الحكومة البريطانية، ولكن الحكومة البريطانية رفضت أن تسمع له.

وقد أراد الوفد أن يعرض قضية مصر على مؤتمر الصلح، ولكن المؤتمر رفض أن يسمع له. وقد أراد الوفد أن يعرض قضية مصر على عصبة الأمم، ولكن العصبة رفضت أن تسمع له. وقد أراد الوفد أن يعرض قضية مصر على الرأي العام العالمي، ولكن الرأي العام العالمي لم يهتم بقضية مصر. وقد أراد الوفد أن يعرض قضية مصر على الشعب البريطاني، ولكن الشعب البريطاني لم يكن يعرف شيئاً عن قضية مصر. وقد أراد الوفد أن يعرض قضية مصر على الحكومة البريطانية، ولكن الحكومة البريطانية رفضت أن تسمع له.

ہے کہ اس کے ساتھ ہی اس کی بیوی کا بھی انتقال ہو گیا۔ اس کے بعد اس کی بیٹی کی پرورش اس کی خالہ نے کی۔ اس کی خالہ کا نام فاطمہ بیگم تھا۔ وہ ایک نیک اور رحم دل عورت تھی۔ اس نے اپنی بھانجی کو اپنی بیٹی کی طرح پالا۔ اس کی تعلیم کا بھی انتظام کیا۔ اس کی بیٹی کا نام زینب تھا۔ وہ اس کی ہم عمر تھی۔ دونوں بچیاں ساتھ ساتھ کھیلتی اور پڑھتی تھیں۔ ان کی دوستی بہت مشہور تھی۔ لوگ کہتے تھے کہ یہ دونوں بہنیں ہیں۔ اس کی خالہ کا گھر ایک چھوٹا سا مکان تھا۔ اس میں صرف دو کمرے تھے۔ ایک کمرے میں وہ خود سوتی تھی اور دوسرے میں اس کی بیٹی اور بھانجی سوتی تھیں۔ اس کی خالہ کا شوہر فوت ہو چکا تھا۔ اس کا کوئی بیٹا نہیں تھا۔ اس کی خالہ کی آمدنی کا ذریعہ سلائی کا کام تھا۔ وہ محلے کی عورتوں کے کپڑے سیتی تھی۔ اس کی بیٹی بھی اس کام میں اس کی مدد کرتی تھی

ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਦੀ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਵੀ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਦਰ ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀਏ। ਇਹ ਤੁਕ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਸਿਫ਼ਤ ਵਿਚ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਦਰ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਢੰਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੁਕ ਵਿਚ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਸਿਫ਼ਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਦਰ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਢੰਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੁਕ ਵਿਚ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਸਿਫ਼ਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਦਰ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਢੰਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਦੀ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਵੀ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਦਰ ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀਏ। ਇਹ ਤੁਕ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਸਿਫ਼ਤ ਵਿਚ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਦਰ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਢੰਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੁਕ ਵਿਚ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਸਿਫ਼ਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਦਰ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਢੰਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਦੀ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਵੀ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਦਰ ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀਏ। ਇਹ ਤੁਕ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਸਿਫ਼ਤ ਵਿਚ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਦਰ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਢੰਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੁਕ ਵਿਚ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਸਿਫ਼ਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਦਰ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਢੰਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ומשפחתו ומכל מה שיש לו בעולם. ואם יבקש ממנו לעזוב את ביתו ומשפחתו ומכל מה שיש לו בעולם, יעשה זאת מיד ובלי שום היסוס

ہے کہ ہم نے اس کو اپنی کتاب میں لکھا ہے اور ہم نے اس کو اپنی کتاب میں لکھا ہے اور ہم نے اس کو اپنی کتاب میں لکھا ہے اور

المبحث الثالث عشر

وهو على ثلاثة أنواع: نوع يعرف بالعقل، ونوع بالسمع، ونوع بالعقل والسمع. فالذي يعرف بالعقل هو كل ما يدرك بالحواس الخمس الظاهرة والباطنة، وهي السمع والبصر والشم والذوق واللمس، وبالعقل الذي هو غريزة في النفس يميز بها بين الأشياء. والذي يعرف بالسمع هو ما أخبر به الصادق المصدوق صلى الله عليه وسلم مما لا يدرك بالعقل ولا بالحواس، كأخبار الغيب وأحوال الآخرة. والذي يعرف بالعقل والسمع هو ما يشهد له العقل والنقل، كوجود الله تعالى وصفاته وأفعاله. وهذا النوع هو أشرف العلوم وأجلها، لأن شرف العلم بشرف المعلوم، ولا معلوم أشرف من الله تعالى.

وقد اختلف العلماء في أول واجب على المكلف، فقال بعضهم: أول واجب النظر المؤدي إلى معرفة الله. وقال آخرون: أول واجب القصد إلى النظر. والصحيح أن أول واجب هو أول ما يتمكن المكلف من فعله بعد بلوغه وعقله، لأن التكليف لا يتوجه إلا بعد العقل والبلوغ. فإن كان أول ما يتمكن منه النظر فهو أول واجب، وإن كان أول ما يتمكن منه القصد إلى النظر فهو أول واجب. وهذا هو الأظهر عندي، والله أعلم.

ثم اعلم أن النظر الصحيح هو الذي يؤدي إلى العلم بالمنظور فيه، وهو ترتيب أمور معلومة أو مظنونة للتوصل إلى علم ما لم يكن معلوماً. وشروطه أن يكون الناظر عاقلاً، وأن يكون عالماً بالمقدمات التي يبني عليها نظره، وأن يكون قاصداً للحق غير متعصب لمذهب أو هوى. وأن يرتب مقدماته على الوجه الصحيح من غير فساد في الترتيب ولا خلل في الشروط. فإذا اختل شرط من هذه الشروط لم يؤد النظر إلى العلم، بل ربما أدى إلى الجهل أو الظن الفاسد.

وأما الضروري فهو ما يحصل في النفس بغير اكتساب ولا نظر، كالعلم بأن الواحد نصف الاثنين، وبأن النار محرقة، وبأن الجسم لا يكون في مكانين في حالة واحدة. وهذا النوع لا يدخل تحت التكليف، لأنه ليس من فعل العبد، وإنما التكليف بما هو من فعله واكتسابه. وقد يحصل الضروري بالحواس الظاهرة، كالعلم بالمرئيات والمسموعات والمذوقات والمشمومات والملموسات، وقد يحصل بالحواس الباطنة، كالعلم بالجوع والعطش والألم واللذة والفرح والحزن.

وأما النظري فهو ما يحتاج إلى نظر واستدلال، كالعلم بأن العالم حادث، وبأن له صانعاً، وبأن الصانع واحد، وبأنه عالم قادر حي سميع بصير متكلم. وهذا النوع هو الذي يتعلق به التكليف، لأنه من فعل العبد واكتسابه. وقد يحصل النظري بالعقل وحده، وقد يحصل بالسمع وحده، وقد يحصل بهما معاً. فالأول كالعلم بوجود الله وصفاته، والثاني كالعلم بأحوال الآخرة وتفاصيلها، والثالث كالعلم بالنبوات وما يتعلق بها.

وأما الكسبي فهو ما يحصل بالنظر والاستدلال، وهو الذي يسمى العلم المكتسب. وهو على قسمين: قسم يحصل بالنظر الصحيح المؤدي إلى العلم، وقسم يحصل بالنظر الفاسد المؤدي إلى الجهل أو الظن. فالأول هو المعتبر شرعاً، والثاني مذموم ومنهي عنه. وقد يحصل الكسبي بالتقليد، وهو قبول قول الغير من غير حجة ولا برهان، وهو ليس بعلم عند المحققين، وإن سماه بعضهم علماً تجوزاً.

وأما الظن فهو ترجيح أحد الجائزين على الآخر مع تجويز النقيض، وهو على ثلاثة أقسام: ظن محمود، وظن مذموم، وظن لا يتعلق به مدح ولا ذم. فالمحمود هو ظن المؤمن بربه أنه يرحمه ويغفر له، وظن العبد بأخيه المسلم أنه يريد به الخير. والمذموم هو ظن السوء بالله تعالى، وظن السوء بالمسلمين. والذي لا يتعلق به مدح ولا ذم هو الظن في أمور الدنيا التي لا تعلق لها بالدين، كالظن في أسعار الأسواق ونحوها.

والشك هو التردد بين أمرين لا ترجيح لأحدهما على الآخر، وهو مذموم في الأصل، لأنه يدل على ضعف النظر وقلة التحري. وقد يكون واجباً في بعض المواضع، كالشك في النية في أثناء الصلاة، فإنه يوجب الإعادة. وقد يكون مباحاً، كالشك في بعض الأمور التي لا تكليف فيها. والواجب منه ما كان في أمور الدين، والمباح ما كان في أمور الدنيا.

والوهم هو إدراك الشيء على خلاف ما هو عليه، وهو أضعف من الظن، لأن الظن راجح والوهم مرجوح. وقد يكون الوهم سبباً للظن إذا قوي، وقد يكون سبباً للشك إذا تساوى مع ما يقابله. والوهم مذموم في الأصل، لأنه يدل على فساد الفكر وسوء التأمل. وقد يكون واجباً في بعض المواضع، كالوهم في النية في أثناء الصلاة، فإنه يوجب الإعادة. وقد يكون مباحاً، كالوهم في بعض الأمور التي لا تكليف فيها.

والجهل هو عدم العلم عما من شأنه أن يعلم، وهو على قسمين: جهل بسيط، وجهل مركب. فالبسيط هو عدم العلم بالشيء مع عدم العلم بأنه لا يعلمه، والمركب هو عدم العلم بالشيء مع اعتقاد أنه يعلمه. والمركب أشد من البسيط، لأن صاحبه لا يطلب العلم لاعتقاده أنه عالم، والبسيط يطلبه لعلمه بجهله. والجهل مذموم في الأصل، لأنه يدل على نقص في العقل أو تقصير في الطلب. وقد يكون واجباً في بعض المواضع، كالجهل بالأحكام الشرعية التي لا يتمكن المكلف من فعلها إلا بعد العلم بها.

والنسيان هو ذهاب العلم عن الذاكرة بعد حصوله فيها، وهو على قسمين: نسيان يعذر به صاحبه، ونسيان لا يعذر به. فالأول هو ما كان بسبب خارج عن قدرة العبد، كالنسيان الذي يحصل بسبب المرض أو الكبر أو الصدمة. والثاني هو ما كان بسبب تفريط العبد وإهماله، كالنسيان الذي يحصل بسبب ترك المراجعة والمذاكرة. والنسيان مذموم في الأصل، لأنه يدل على قلة الاعتناء بالعلم. وقد يكون واجباً في بعض المواضع، كالنسيان في النية في أثناء الصلاة، فإنه يوجب الإعادة.

والخطأ هو فعل الشيء على غير ما ينبغي، وهو على قسمين: خطأ في القصد، وخطأ في الفعل. فالأول هو أن يقصد الشيء ويظن أنه صواب وهو خطأ، والثاني هو أن يقصد الشيء ويفعله على غير الوجه المشروع. والخطأ مرفوع عن الأمة في الآخرة، لقوله صلى الله عليه وسلم: «إن الله تجاوز عن أمتي الخطأ والنسيان وما استكرهوا عليه». وهو مذموم في الدنيا، لأنه يدل على تقصير في النظر أو في العمل.

والعمد هو قصد الفعل مع العلم بأنه محرم أو مذموم، وهو ضد الخطأ. وهو أشد ذماً منه، لأن صاحبه يعلم ما يفعل ويقصده. وقد يكون العمد كفراً، كالعمد في الاستهزاء بالدين، وقد يكون فسقاً، كالعمد في المعاصي التي لا تخرج عن الملة. والعمد مذموم في الأصل، لأنه يدل على فساد القصد وسوء النية. وقد يكون واجباً في بعض المواضع، كالعمد في النية في أثناء الصلاة، فإنه يوجب الإعادة.

ב.ס.ק ש"ל

אמא ומה שיש לנו לומר בזה. שלשה מינים הם בדברים שבלב. מחשבה דיבור ומעשה. ואע"פ שכל אחד מהם נקרא בשם לב מ"מ אין ספק שהמחשבה היא עיקר הלב. ומשם נמשכים הדיבור והמעשה. ולכן כל מה שנאמר בלב בכלל הוא המחשבה. ואם נאמר בפה בכלל הוא הדיבור. ואם נאמר במעשה בכלל הוא המ

ملاحظات على الطبعة

تعتمد هذه الطبعة على النسخة المخطوطة المحفوظة في مكتبة الأسرة بمدينة سلمى، والمؤرخة بسنة ١٢٤٧هـ. وقد قابلنا بينها وبين نسختين أخريين وجدناهما في مكتبة الجامع الكبير بمدينة الرمال، فوجدنا بينهما اختلافات يسيرة في الرسم والإملاء، ولم نجد اختلافا يغير المعنى إلا في موضعين سنشير إليهما في موضعهما.

وقد التزمنا في هذه الطبعة بما يلي: أولا، أثبتنا النص كما ورد في النسخة المعتمدة، ولم نصلح ما نراه خطأ إلا إذا كان الخطأ واضحا لا يحتمل غير وجه واحد، وفي هذه الحالة وضعنا الصواب بين قوسين معقوفين. ثانيا، ضبطنا بالشكل ما يلتبس من الكلمات، وأهملنا ما لا يلتبس. ثالثا، رقمنا الفقرات ترقيما متسلسلا ليسهل الرجوع إليها. رابعا، شرحنا الكلمات الغريبة في الحواشي، وأحلنا على المعاجم المعتمدة عند الحاجة.

وقد استعنا في تحقيق هذا النص بعدد من الأعمال السابقة، ونخص بالذكر منها دراسة الأستاذ عبد الرحيم بن سليمان الحداد عن أسواق الرمال في القرن الثالث عشر، ودراسة الدكتورة فاطمة بنت عبد الله الزهراني عن الأمثال الشعبية في مدينة سلمى. وقد أفدنا من كل منهما فوائد جمة، وأحلنا على مواضع الإفادة في الحواشي.

ونسأل الله أن ينفع بهذا العمل، وأن يجعله خالصا لوجهه الكريم، وأن يغفر لنا ما وقع فيه من تقصير أو خطأ، فإن الكمال لله وحده، وما من عمل بشري إلا وفيه نقص يعرفه صاحبه قبل غيره.

ان الخراج من الارض انما يجب بالتمكن من الزراعة وقد مضت سنون لم يتمكن فيها من الزراعة لاستيلاء العدو على البلاد فلا خراج عليه فيها

وكذلك لو غلب العدو على بعض البلاد فانقطع الخراج عن تلك البلاد لان الخراج انما يجب بالتمكن من الزراعة وقد زال ذلك

ولو ان رجلا اشترى ارضا خراجية فلم يزرعها حتى مضت سنون فلا خراج عليه فيما مضى

ઉપવાસ અને ઉપવાસ

ઉપવાસ એટલે ઉપ + વાસ. ઉપ એટલે પાસે અને વાસ એટલે રહેવું. ઉપવાસ એટલે પાસે રહેવું. કોની પાસે રહેવું? આત્માની પાસે રહેવું. આત્મા પાસે રહેવું એટલે ઉપવાસ. ઉપવાસ એટલે ભૂખ્યા રહેવું એવો અર્થ નથી. ઉપવાસમાં ભૂખ્યા રહેવું એ તો એક સાધન છે, સાધ્ય નથી. સાધ્ય તો આત્મા પાસે રહેવું એ છે. ઉપવાસ એ આત્મા પાસે રહેવાનો એક પ્રયત્ન છે.

ઉપવાસ કરનારે ઉપવાસના દિવસે શું કરવું જોઈએ? ઉપવાસના દિવસે ભૂખ્યા રહેવું જોઈએ એ તો ખરું, પણ એ ઉપરાંત બીજું શું કરવું જોઈએ? ઉપવાસના દિવસે વધારે પ્રાર્થના કરવી જોઈએ, વધારે સ્વાધ્યાય કરવો જોઈએ, વધારે મૌન રાખવું જોઈએ, વધારે ધ્યાન કરવું જોઈએ. ઉપવાસના દિવસે આત્મા પાસે રહેવાનો પ્રયત્ન વધારે કરવો જોઈએ.

ઉપવાસના દિવસે શું ન કરવું જોઈએ? ઉપવાસના દિવસે ખાવું ન જોઈએ એ તો ખરું, પણ એ ઉપરાંત બીજું શું ન કરવું જોઈએ? ઉપવાસના દિવસે વધારે બોલવું ન જોઈએ, વધારે વાંચવું ન જોઈએ, વધારે ફરવું ન જોઈએ, વધારે કામ ન કરવું જોઈએ. ઉપવાસના દિવસે આત્મા પાસે રહેવાનો પ્રયત્ન વધારે કરવો જોઈએ.

ઉપવાસ કરવાથી શું ફાયદો થાય? ઉપવાસ કરવાથી આત્મા પાસે રહેવાનો પ્રયત્ન થાય. આત્મા પાસે રહેવાનો પ્રયત્ન થાય એટલે આત્મા પાસે રહેવાય. આત્મા પાસે રહેવાય એટલે આત્મા પ્રસન્ન થાય. આત્મા પ્રસન્ન થાય એટલે જીવન ધન્ય બની જાય. ઉપવાસ કરવાથી જીવન ધન્ય બની જાય.

ઉપવાસ કરવાથી શરીરને પણ ફાયદો થાય. ઉપવાસ કરવાથી પાચનતંત્રને આરામ મળે. પાચનતંત્રને આરામ મળે એટલે શરીરમાં જમા થયેલો કચરો બળી જાય. કચરો બળી જાય એટલે શરીર સ્વસ્થ બને. શરીર સ્વસ્થ બને એટલે મન પ્રસન્ન રહે. મન પ્રસન્ન રહે એટલે આત્મા પાસે રહેવાનો પ્રયત્ન સહેલો બને.

ઉપવાસ કરવાથી મનને પણ ફાયદો થાય. ઉપવાસ કરવાથી મનની ઇચ્છાઓ ઓછી થાય. ઇચ્છાઓ ઓછી થાય એટલે મન શાંત બને. મન શાંત બને એટલે આત્મા પાસે રહેવાનો પ્રયત્ન સહેલો બને. આત્મા પાસે રહેવાનો પ્રયત્ન સહેલો બને એટલે જીવન ધન્ય બની જાય.

ઉપવાસ કરવાથી સમાજને પણ ફાયદો થાય. ઉપવાસ કરવાથી સમાજમાં સંયમની ભાવના વધે. સંયમની ભાવના વધે એટલે સમાજમાં શાંતિ વધે. શાંતિ વધે એટલે સમાજ સુખી બને. સમાજ સુખી બને એટલે દેશ સુખી બને. દેશ સુખી બને એટલે વિશ્વ સુખી બને. ઉપવાસ કરવાથી વિશ્વ સુખી બને.

ઉપવાસ કરવાથી ઈશ્વર પ્રસન્ન થાય એવું કેટલાક માને છે. પણ ઈશ્વર પ્રસન્ન થાય કે ન થાય, ઉપવાસ કરવાથી આત્મા પ્રસન્ન થાય એ ચોક્કસ છે. આત્મા પ્રસન્ન થાય એટલે જીવન ધન્ય બની જાય. ઉપવાસ કરવાથી જીવન ધન્ય બની જાય. ઉપવાસ કરવાનો આ જ મુખ્ય હેતુ છે.

ઉપવાસ કરવાની રીત શું? ઉપવાસ કરવાની રીત એ છે કે સવારે વહેલા ઊઠવું. ઊઠીને સ્નાન કરવું. સ્નાન કરીને પ્રાર્થના કરવી. પ્રાર્થના કરીને સ્વાધ્યાય કરવો. સ્વાધ્યાય કરીને ધ્યાન કરવું. ધ્યાન કરીને મૌન રાખવું. મૌન રાખીને આત્મા પાસે રહેવાનો પ્રયત્ન કરવો. આ જ ઉપવાસ કરવાની રીત છે.

ઉપવાસ કરવાનો સમય કયો? ઉપવાસ કરવાનો સમય સૂર્યોદયથી સૂર્યાસ્ત સુધીનો છે. સૂર્યોદય પહેલાં ઊઠવું અને સૂર્યાસ્ત પછી ખાવું. આ જ ઉપવાસ કરવાનો સમય છે. સૂર્યોદય પહેલાં ઊઠવું એટલે બ્રહ્મમુહૂર્તમાં ઊઠવું. બ્રહ્મમુહૂર્તમાં ઊઠવું એટલે આત્મા પાસે રહેવાનો પ્રયત્ન સહેલો બને.

ઉપવાસ કરવાનું ફળ શું? ઉપવાસ કરવાનું ફળ આત્મા પાસે રહેવાનો પ્રયત્ન થાય એ જ છે. આત્મા પાસે રહેવાનો પ્રયત્ન થાય એટલે આત્મા પાસે રહેવાય. આત્મા પાસે રહેવાય એટલે આત્મા પ્રસન્ન થાય. આત્મા પ્રસન્ન થાય એટલે જીવન ધન્ય બની જાય. ઉપવાસ કરવાનું ફળ જીવન ધન્ય બની જાય એ જ છે.

ઉપવાસ કરવાથી ભૂખ લાગે એ ખરું, પણ ભૂખ લાગે એ ઉપવાસનું ફળ નથી. ભૂખ લાગે એ તો ઉપવાસનું સાધન છે. ઉપવાસનું ફળ તો આત્મા પાસે રહેવાનો પ્રયત્ન થાય એ જ છે. ભૂખ લાગે એ તો આત્મા પાસે રહેવાનો પ્રયત્ન કરવાનું સાધન છે. સાધનને સાધ્ય ન સમજવું જોઈએ.

ઉપવાસ કરવાથી ચમત્કાર થાય એવું કેટલાક માને છે. પણ ઉપવાસ કરવાથી ચમત્કાર થાય કે ન થાય, ઉપવાસ કરવાથી આત્મા પાસે રહેવાનો પ્રયત્ન થાય એ ચોક્કસ છે. આત્મા પાસે રહેવાનો પ્રયત્ન થાય એટલે જીવન ધન્ય બની જાય. ઉપવાસ કરવાથી જીવન ધન્ય બની જાય. ઉપવાસ કરવાનો આ જ મુખ્ય હેતુ છે.

ઉપવાસ કરવાથી ઈશ્વર પ્રસન્ન થાય એવું કેટલાક માને છે. પણ ઈશ્વર પ્રસન્ન થાય કે ન થાય, ઉપવાસ કરવાથી આત્મા પ્રસન્ન થાય એ ચોક્કસ છે. આત્મા પ્રસન્ન થાય એટલે જીવન ધન્ય બની જાય. ઉપવાસ કરવાથી જીવન ધન્ય બની જાય. ઉપવાસ કરવાનો આ જ મુખ્ય હેતુ છે.

ઉપવાસ કરવાથી ભૂખ લાગે એ ખરું, પણ ભૂખ લાગે એ ઉપવાસનું ફળ નથી. ભૂખ લાગે એ તો ઉપવાસનું સાધન છે. ઉપવાસનું ફળ તો આત્મા પાસે રહેવાનો પ્રયત્ન થાય એ જ છે. ભૂખ લાગે એ તો આત્મા પાસે રહેવાનો પ્રયત્ન કરવાનું સાધન છે. સાધનને સાધ્ય ન સમજવું જોઈએ.

ઉપવાસ કરવાથી ચમત્કાર થાય એવું કેટલાક માને છે. પણ ઉપવાસ કરવાથી ચમત્કાર થાય કે ન થાય, ઉપવાસ કરવાથી આત્મા પાસે રહેવાનો પ્રયત્ન થાય એ ચોક્કસ છે. આત્મા પાસે રહેવાનો પ્રયત્ન થાય એટલે જીવન ધન્ય બની જાય. ઉપવાસ કરવાથી જીવન ધન્ય બની જાય. ઉપવાસ કરવાનો આ જ મુખ્ય હેતુ છે.

ઉપવાસ કરવાથી ઈશ્વર પ્રસન્ન થાય એવું કેટલાક માને છે. પણ ઈશ્વર પ્રસન્ન થાય કે ન થાય, ઉપવાસ કરવાથી આત્મા પ્રસન્ન થાય એ ચોક્કસ છે. આત્મા પ્રસન્ન થાય એટલે જીવન ધન્ય બની જાય. ઉપવાસ કરવાથી જીવન ધન્ય બની જાય. ઉપવાસ કરવાનો આ જ મુખ્ય હેતુ છે.

ترجمهٔ ابن‌ابی‌اصیبعه

موفق‌الدین ابوالعباس احمد بن قاسم بن خلیفه بن یونس الخزرجی السعدی الطبیب المعروف بابن ابی اصیبعه. از اهل صعد یمن بود و در دمشق به دنیا آمد. پدرش قاسم بن خلیفه از طبیبان معروف زمان خود بود و پسر نیز در جوانی به پدر پیوست و در علم طب شهرت یافت. ابن‌ابی‌اصیبعه در دمشق و قاهره تحصیل کرد و سپس در بیمارستان ناصری دمشق به طبابت مشغول شد. او در سال ۶۶۸ هجری به بصرا رفت و در آنجا به خدمت امیر فخرالدین یوسف بن شیخ‌الشیوخ درآمد و مدتی در دربار او زیست. پس از آن به صرخد رفت و در بیمارستان آنجا به کار پرداخت. سرانجام در سال ۶۶۸ هجری در صرخد درگذشت و همان‌جا به خاک سپرده شد.

ابن‌ابی‌اصیبعه را بیشتر به سبب کتاب عیون الانباء فی طبقات الاطباء می‌شناسند که آن را در سال ۶۶۷ هجری به پایان رساند. این کتاب شرح حال بیش از چهارصد طبیب از یونان باستان تا روزگار مؤلف را در بر دارد و یکی از مهم‌ترین منابع ما درباره تاریخ پزشکی در جهان اسلام است. او در مقدمه کتاب توضیح می‌دهد که منابع خود را از کتابخانه‌های دمشق و قاهره گردآورده و تا جایی که ممکن بوده به نسخه‌های دست‌نویس مراجعه کرده است. با این حال، خود اذعان دارد که برخی اطلاعات را از شفاهی‌ها شنیده و در آن موارد به دقت آن‌ها اطمینان کامل ندارد.

کتاب عیون الانباء از نظر ساختار به ۱۹ مقاله تقسیم شده است. مقاله نخست درباره پیدایش طب و پیامبران و حکیمان نخستین است. مقاله‌های دوم تا چهارم به یونانیان اختصاص دارد و در آن‌ها از بقراط، جالینوس، دیوسکوریدس و پولس اجینی سخن رفته است. مقاله پنجم به پزشکان ایران پیش از اسلام می‌پردازد و مقاله‌های ششم تا نهم به پزشکان مسلمان در بغداد، سامرا، مصر و شام. مقاله‌های دهم تا هفدهم به پزشکان اندلس و مغرب اختصاص دارد و مقاله آخر به پزشکان هند و چین.

ابن‌ابی‌اصیبعه در شرح حال هر طبیب نخست نام کامل و نسب او را می‌آورد، سپس محل تولد و تحصیل، استادان، شاگردان، آثار و سرانجام محل و تاریخ درگذشت را ذکر می‌کند. گاه نیز نقل‌قول‌های طولانی از آثار پزشکان می‌آورد و نظر خود را درباره آن‌ها بیان می‌کند. به همین سبب کتاب او تنها فهرستی از نام‌ها نیست، بلکه تحلیلی از سیر اندیشه پزشکی نیز به دست می‌دهد.

از ابن‌ابی‌اصیبعه جز این کتاب چند اثر دیگر نیز برجای مانده است. از جمله شرحی بر کتاب فصول بقراط و رساله‌ای درباره داروهای مفرد. نسخه‌ای از شرح فصول در کتابخانه ایاصوفیا در استانبول نگهداری می‌شود و نسخه‌ای از رساله داروها در کتابخانه ملی پاریس. هیچ‌یک از این دو اثر تاکنون تصحیح انتقادی نشده است.

ד"ר אליעזר בן יהודה

ד"ר אליעזר בן יהודה (פרלמן) נולד בי"ז בטבת תרי"ח (7 בינואר 1858) בלוז'קי שבליטא. אביו, יהודה לייב פרלמן, היה סוחר עצים. בילדותו למד בחדר ובישיבה בדווינסק ובמיר שבבלארוס. בגיל 16 עזב את הישיבה ונסע לפריז ללמוד רפואה, אך לאחר שנה חזר לרוסיה ולמד בבית המדרש לרבנים בז'יטומיר. בגיל 19 עזב שוב את הלימודים ונסע לפריז, שם למד מדעים ורפואה. בגיל 21 נסע לברלין ולמד שם פילוסופיה, היסטוריה ושפות שמיות. בגיל 23 חזר לפריז ולמד שם רפואה, אך לאחר שנה עזב שוב את הלימודים ונסע לווינה, שם למד שפות שמיות ומזרחנות. בגיל 25 חזר לפריז ולמד שם רפואה, אך לאחר שנה עזב שוב את הלימודים ונסע לפריז, שם למד שפות שמיות ומזרחנות. בגיל 27 חזר לפריז ולמד שם רפואה, אך לאחר שנה עזב שוב את הלימודים ונסע לפריז, שם למד שפות שמיות ומזרחנות. בגיל 29 חזר לפריז ולמד שם רפואה, אך לאחר שנה עזב שוב את הלימודים ונסע לפריז, שם למד שפות שמיות ומזרחנות. בגיל

ઉપરોક્ત ગામોના ખેડૂતોને ખેતીની જમીન ખરીદવા બાબત

ઉપરોક્ત ગામોના ખેડૂતોને ખેતીની જમીન ખરીદવા બાબત ગુજરાત સરકારના મહેસૂલ વિભાગના તા. ૨૭-૧૨-૧૯૫૮ના જાહેરનામા અન્વયે ખેતીની જમીન ખરીદવા માટે ખેડૂત તરીકે જાહેર કરવામાં આવેલ છે. આ જાહેરનામા અન્વયે ખેતીની જમીન ખરીદવા માટે ખેડૂત તરીકે જાહેર કરવામાં આવેલ ન હોય તેવા ખેડૂતોને ખેતીની જમીન ખરીદવા માટે ખેડૂત તરીકે જાહેર કરવા માટે જરૂરી પુરાવા સાથે અરજી કરવી. આ અરજી મામલતદાર, ધોળકા તાલુકા પંચાયત, ધોળકા ખાતે તા. ૧૫-૦૩-૨૦૨૪ સુધીમાં પહોંચે તે રીતે મોકલવી. ત્યારબાદ આવેલ અરજીઓ ધ્યાને લેવામાં આવશે નહીં. અરજી સાથે જોડવાના પુરાવાઓની યાદી નીચે મુજબ છે. (૧) ૭/૧૨ અને ૮-અ ની નકલ. (૨) ગામ નમૂના નં. ૭ની નકલ. (૩) ઓળખના પુરાવા તરીકે આધાર કાર્ડની નકલ. (૪) રેશનકાર્ડની નકલ. (૫) ખેતીની જમીન ખરીદવા માટે ખેડૂત તરીકે જાહેર કરવા અંગેનું પ્રમાણપત્ર. (૬) બે પાસપોર્ટ સાઇઝના ફોટોગ્રાફ્સ. (૭) સોગંદનામું. (૮) જરૂરી ફી ભર્યાની પહોંચ. (૯) અન્ય જરૂરી પુરાવા. અરજદારે પોતાનું પૂરું નામ, સરનામું, ટેલિફોન નંબર અને જન્મતારીખ અરજીમાં સ્પષ્ટ રીતે લખવાની રહેશે. અરજદારે પોતાની અરજીની સ્વીકૃતિ મેળવવા માટે અરજીની નકલ પર પોતાની સહી કરવી

ד"ר

ד"ר

ד"ר

ہوئی کہ اس کے بعد اس کے ساتھ کیا ہوا۔ اس کے بعد اس کے ساتھ کیا ہوا۔ اس کے بعد اس کے ساتھ کیا ہوا۔

دار الحكمة بالقاهرة من نسخة بخط ابن الجوزي وعليها خطه، وقابلها بنسخة أخرى بخط أبي الفرج بن الجوزي وعليها خطه، وقابلها بنسخة أخرى بخط أبي الحسن علي بن محمد بن عبد الصمد السلمي المؤذن

عليه الحج حجة الإسلام فلا يجزئه عن حجة الإسلام ولا عن حجة التطوع لأن حجة الإسلام لا تتأدى إلا بالنية ولم ينو شيئا وقال أبو حنيفة رحمه الله يجزئه عن حجة الإسلام لأن مطلق النية ينصرف إلى الفرض ألا ترى أن من صلى ركعتين ولم ينو شيئا كان له أن يجعلهما فرضا وكذلك من توضأ ولم ينو شيئا كان له أن يجعله فرضا ولنا أن الفرض لا يتأدى إلا بالنية والنية المطلقة تنصرف إلى النفل ألا ترى أن من صلى ركعتين ولم ينو شيئا كان له أن يجعلهما نفلا وكذلك من توضأ ولم ينو شيئا كان له أن يجعله نفلا وكذلك من صام يوما ولم ينو شيئا كان له أن يجعله نفلا وكذلك من حج حجة ولم ينو شيئا كان له أن يجعلها نفلا وكذلك من أحرم بالحج ولم ينو شيئا كان له أن يجعله نفلا وكذلك من أحرم بالعمرة ولم ينو شيئا كان له أن يجعلها نفلا وكذلك من أحرم بالحج والعمرة ولم ينو شيئا كان له أن يجعلهما

ولا يجوز لأحد أن يتصرف في شيء من ذلك إلا بإذن من له الأمر، ومن فعل شيئاً من ذلك بغير إذن فعليه ما يلزم الغاصب، ويؤدب على قدر ما يرى الحاكم من تعديه وجرأته،

ت. باب جواز صلاة من لم يجد إلا ثوبا واحدا يستر به بعض بدنه. عليه دليل على أن ستر العورة واجب في الصلاة. وقد ذكر ذلك في الأم وغيره. وقال في الأم: ولو صلى في ثوب واحد قد ستر به عورته أجزأه. وقال في الإملاء: يجوز أن يصلي في ثوب واحد إذا كان يستر به عورته. وقال في البويطي: يجوز أن يصلي في ثوب واحد إذا كان يستر به عورته

ځانګړې ټولنیز ژوند ولري. د ټولنیزې ودې د لومړیو پړاوونو په جریان کې د ټولنې غړي

ਸਫ਼ਾ ਨੰ: ਵਰਤੋਂ

181

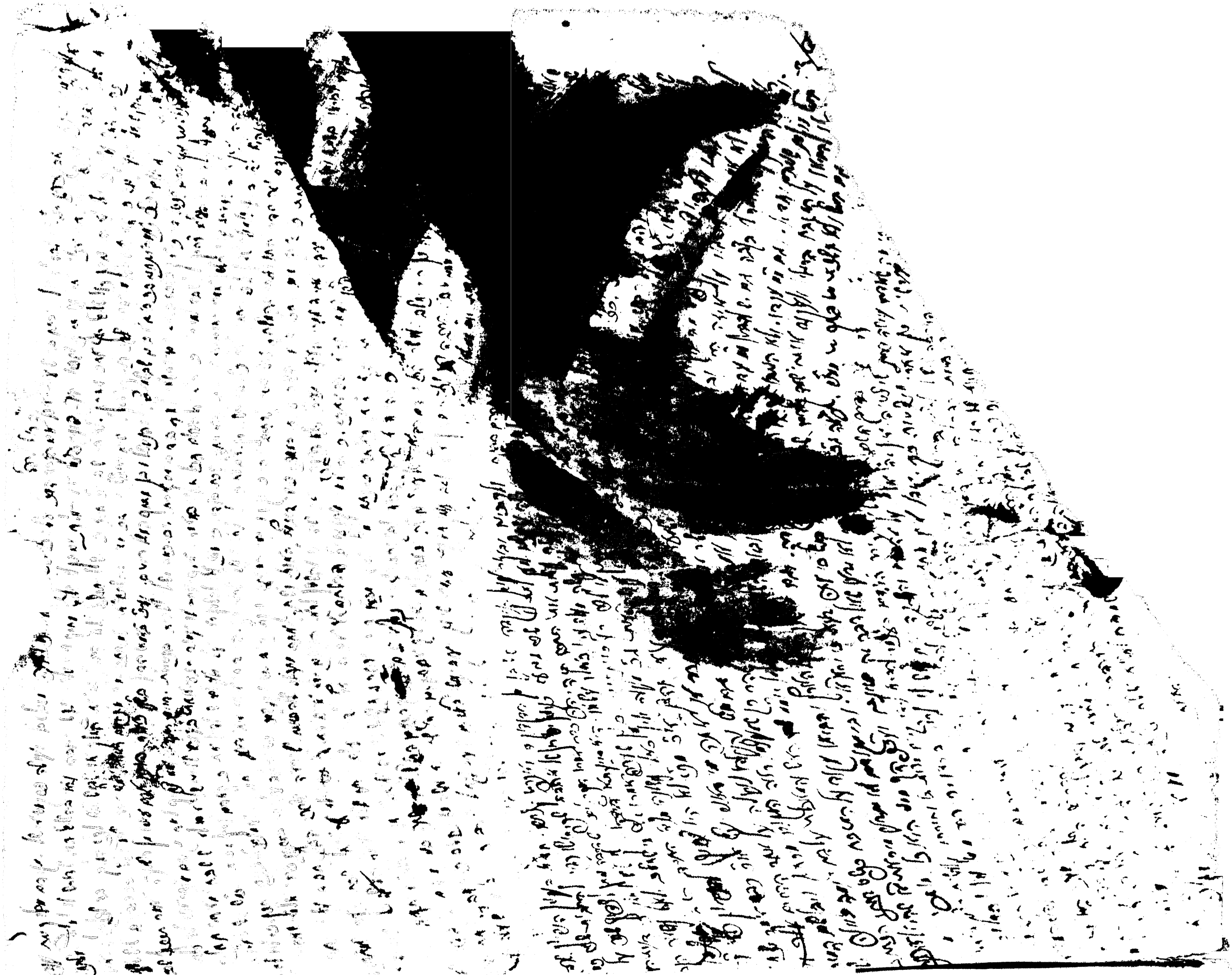

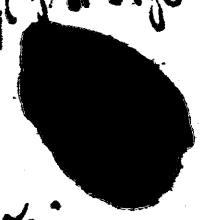

ہے۔ اس کے بعد ہم نے اس کی تحقیق کی کہ اس کا کیا سبب ہے۔ ہم نے دیکھا کہ اس کا سبب یہ ہے کہ جب ہم نے اس کی تحقیق کی تو

فصل في بيان ما يفسد الصلاة وما لا يفسدها وما يكره فيها وما لا يكره

الأصل أن كل عمل ليس من أعمال الصلاة ولا من جنسها ولا يحتاج إليه في إقامتها فإنه يفسدها إذا كثر، وإن قل فهو مكروه. وأعمال الصلاة ما كان من جنس أفعالها المعهودة، وما يحتاج إليه لإقامتها أو لإقامة هيئتها المشروعة. فالقيام والركوع والسجود والقعود والقراءة والتسبيح من أعمالها، والمشي اليسير للحاجة كسد فرجة في الصف أو دفع المار ليس من أعمالها لكنه لا يفسدها لأنه لا يخرج عن هيئتها. وكل ما خرج عن هذين القسمين فإن كان كثيرا فسد، وإن كان يسيرا كره.

والكثير ما يشك الناظر من بعد في أن فاعله ليس في الصلاة، وهذا تحديد تقريبي لا ضابط له من جهة العدد، وإنما يرجع فيه إلى العرف. فحركة اليد مرة أو مرتين أو ثلاثا متتابعة لا تفسد، وأكثر من ذلك يفسد إذا تفرقت وطال الفصل بينها. والعبرة بالتتابع والهيئة لا بالعدد وحده.

ومن أكل أو شرب عامدا ذاكرا لصلاته فسدت صلاته سواء كان قليلا أو كثيرا، لأن الأكل والشرب ينافيان الصلاة بنفسهما. فإن كان ناسيا لم تفسد، لأن النسيان عذر، وقد قال ﷺ: «من نسي وهو صائم فأكل وشرب فليتم صومه فإنما أطعمه الله وسقاه». والقياس أن الصلاة كذلك، لكن الأثر ورد في الصوم فاقتصرنا عليه.

ومن تكلم عامدا بكلام الناس بحرفين فصاعدا فسدت صلاته، لأن الكلام ينافي الصلاة بنفسه. وإن تكلم بحرف واحد مفهم كقوله «ق» من الوقاية أو «ع» من وعى فالأصح أنها لا تفسد، لأن الحرف الواحد قد يكون من كلام نفسه في الصلاة كالتنبيه على الخطأ في القراءة. وإن تكلم بحرف لا يفهم كالهمزة وحدها فلا تفسد على الأصح.

ومن قهقه في صلاته بطلت صلاته وانتقض وضوؤه، لأن القهقهة تنافي الصلاة وتنقض الوضوء جميعا. وإن تبسم أو ضحك من غير قهقهة لم تفسد صلاته ولا وضوؤه، لأن التبسم لا صوت فيه والضحك الخفي لا يخرج عن الهيئة المشروعة. وإن سبقه الحدث بقهقهة انتقض وضوؤه وصلاته جميعا.

ومن أكره على شيء من ذلك فأكل أو تكلم أو قهقه لم تفسد صلاته، لأن الإكراه يرفع حكم الفعل عن المكره كما يرفعه عن الناسي. وكذلك لو غلبه النعاس فنام فاحتلم أو أغمي عليه لم تفسد، لأن ذلك ليس من فعله. وإن أغمي عليه يوما كاملا أو أكثر بطلت صلاته، لأن الإغماء يطول فيخرج به عن هيئة الصلاة.

ومن ظن أن الوقت قد دخل فصلى ثم تبين له أنه صلى قبل الوقت لم تجزه صلاته، لأن الوقت شرط لصحة الصلاة كالطهارة. وإن صلى بالاجتهاد في يوم غيم فوافق الوقت أجزأه، لأنه أدى ما عليه بحسب وسعه. وإن أخطأ فصلى بعد الوقت أجزأه أيضا، لأن الخطأ في الاجتهاد عذر.

ومن صلى في ثوب نجس وهو لا يعلم ثم علم بعد الصلاة لم يعد، لأن النجاسة لم تكن معلومة له حال الصلاة فلا تؤثر في صحتها. وإن علم بها في أثناء الصلاة وأمكنه إزالتها أو تغييرها أو ستر العورة بغيرها فعل ذلك وبنى على ما مضى من صلاته، لأن الطهارة شرط يمكن تحصيله في الحال فلا تسقط بالنسيان.

ومن صلى عريانا وهو قادر على الثوب أعاد في الوقت، لأن ستر العورة شرط مع القدرة. وإن كان عاجزا عن الثوب صلى عريانا وأجزأه، لأن العجز عذر. ويستحب له أن يصلي قاعدا يومئ بالركوع والسجود، فإن صلى قائما أجزأه أيضا. والأفضل أن يصلي في بيته إذا كان يراه من يستحي منه.

ومن عجز عن القيام صلى قاعدا متربعا أو على أي هيئة شاء، لأن القيام ركن يسقط بالعجز. فإن قدر على القيام في بعض الصلاة قام فيما قدر عليه وقعد فيما عجز عنه، لأن الميسور لا يسقط بالمعسور. وإن قدر على القيام بعد أن ركع قاعدا لم يلزمه أن يقوم ليسجد، لأن الانتقال من ركن إلى ركن أولى من القيام.

ومن عجز عن القعود صلى على جنبه الأيمن مستقبلا القبلة بوجهه ومقدم بدنه، فإن لم يقدر فعلى جنبه الأيسر، فإن لم يقدر فمستلقيا على ظهره ورجلاه إلى القبلة. ويومئ بالركوع والسجود ويجعل السجود أخفض من الركوع. وإن عجز عن الإيماء برأسه أومأ بطرفه، فإن عجز عن ذلك أيضا أجرى الصلاة على قلبه ولم تسقط عنه ما دام عقله ثابتا.

ومن عجز عن القراءة لعي أو لجهل بالعربية أو لقلة حفظ لزمه أن يأتي بقدرها من الذكر، فإن لم يحسن شيئا من الذكر وقف قدر القراءة ساكتا، لأن القراءة ركن لا يسقط بالعجز عنه. وإن كان يحسن بعض القراءة أتى بما يحسن وبقدر الباقي ذكرا، فإن لم يحسن إلا آية واحدة كررها بقدر القراءة، لأن التكرار يقوم مقام البدل.

ومن عجز عن الركوع والسجود أومأ برأسه، فإن جعل السجود أخفض من الركوع جاز، وإن سوى بينهما لم يجز. ومن عجز عن الإيماء برأسه أومأ بطرفه، فإن عجز عن ذلك أجرى الصلاة على قلبه ولم تسقط عنه ما دام عقله ثابتا. وإن أغمي عليه يوما كاملا أو أكثر بطلت صلاته، لأن الإغماء يطول فيخرج به عن هيئة الصلاة.

ومن ظن أن الوقت قد دخل فصلى ثم تبين له أنه صلى قبل الوقت لم تجزه صلاته، لأن الوقت شرط لصحة الصلاة كالطهارة. وإن صلى بالاجتهاد في يوم غيم فوافق الوقت أجزأه، لأنه أدى ما عليه بحسب وسعه. وإن أخطأ فصلى بعد الوقت أجزأه أيضا، لأن الخطأ في الاجتهاد عذر.

ومن صلى في ثوب نجس وهو لا يعلم ثم علم بعد الصلاة لم يعد، لأن النجاسة لم تكن معلومة له حال الصلاة فلا تؤثر في صحتها. وإن علم بها في أثناء الصلاة وأمكنه إزالتها أو تغييرها أو ستر العورة بغيرها فعل ذلك وبنى على ما مضى من صلاته، لأن الطهارة شرط يمكن تحصيله في الحال فلا تسقط بالنسيان.

ومن صلى عريانا وهو قادر على الثوب أعاد في الوقت، لأن ستر العورة شرط مع القدرة. وإن كان عاجزا عن الثوب صلى عريانا وأجزأه، لأن العجز عذر. ويستحب له أن يصلي قاعدا يومئ بالركوع والسجود، فإن صلى قائما أجزأه أيضا. والأفضل أن يصلي في بيته إذا كان يراه من يستحي منه.

ومن عجز عن القيام صلى قاعدا متربعا أو على أي هيئة شاء، لأن القيام ركن يسقط بالعجز. فإن قدر على القيام في بعض الصلاة قام فيما قدر عليه وقعد فيما عجز عنه، لأن الميسور لا يسقط بالمعسور. وإن قدر على القيام بعد أن ركع قاعدا لم يلزمه أن يقوم ليسجد، لأن الانتقال من ركن إلى ركن أولى من القيام.

ومن عجز عن القعود صلى على جنبه الأيمن مستقبلا القبلة بوجهه ومقدم بدنه، فإن لم يقدر فعلى جنبه الأيسر، فإن لم يقدر فمستلقيا على ظهره ورجلاه إلى القبلة. ويومئ بالركوع والسجود ويجعل السجود أخفض من الركوع. وإن عجز عن الإيماء برأسه أومأ بطرفه، فإن عجز عن ذلك أيضا أجرى الصلاة على قلبه ولم تسقط عنه ما دام عقله ثابتا.

ومن عجز عن القراءة لعي أو لجهل بالعربية أو لقلة حفظ لزمه أن يأتي بقدرها من الذكر، فإن لم يحسن شيئا من الذكر وقف قدر القراءة ساكتا، لأن القراءة ركن لا يسقط بالعجز عنه. وإن كان يحسن بعض القراءة أتى بما يحسن وبقدر الباقي ذكرا، فإن لم يحسن إلا آية واحدة كررها بقدر القراءة، لأن التكرار يقوم مقام البدل.

ہے اور اس کی وجہ سے اس کے ساتھ ساتھ اس کے ساتھ ساتھ اس کے ساتھ ساتھ

מבוא לתלמוד בבלי

דף ב ע"א

٦٤ ـ الأحكام السلطانية

ولاية الحرب وتدبير الجيوش، وهو أن يكون ذا بأس وشجاعة ونجدة وخبرة بالحروب ومعرفة بمكايد العدو، ليكون أهلاً لحماية البيضة وقتال العدو. وأما ولاية الخراج فهي ولاية الأموال وجبايتها وحفظها وصرفها، وهو أن يكون أميناً عفيفاً، عالماً بأحكام الخراج وأصوله، ليكون أهلاً لتحصيل الأموال وضبطها. وأما ولاية الصدقات فهي ولاية الزكوات وقسمتها، وهو أن يكون عالماً بأحكام الزكاة وأصنافها، ليكون أهلاً لجبايتها وتفريقها على مستحقيها. وأما ولاية المظالم فهي ولاية النظر بين المتنازعين وإنصاف المظلومين من الظالمين، وهو أن يكون عالماً بالأحكام الشرعية، ليكون أهلاً للفصل بين الخصوم. وأما ولاية الحسبة فهي ولاية الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر، وهو أن يكون عالماً بأحكام الشريعة، ليكون أهلاً للإنكار على من خالفها. وأما ولاية الشرطة فهي ولاية الأمن وحفظ النظام، وهو أن يكون ذا بأس وشدة وهيبة، ليكون أهلاً لردع المفسدين وقمع المجرمين. وأما ولاية الدواوين فهي ولاية الكتابة والحساب، وهو أن يكون عالماً بالكتابة والحساب، ليكون أهلاً لضبط الأموال والسجلات. وأما ولاية الجيش فهي ولاية القيادة العسكرية، وهو أن يكون ذا خبرة بالحروب وتدبير الجيوش، ليكون أهلاً لقيادة الجند وتنظيم الصفوف. وأما ولاية الأسطول فهي ولاية البحرية، وهو أن يكون عالماً بالملاحة والبحار، ليكون أهلاً لقيادة السفن وحماية السواحل. وأما ولاية الثغور فهي ولاية الحدود، وهو أن يكون ذا بأس وشجاعة وخبرة بالحدود، ليكون أهلاً لحماية الثغور ومنع العدو من التسلل. وأما ولاية الأمان فهي ولاية إعطاء الأمان للكفار، وهو أن يكون عالماً بأحكام الأمان، ليكون أهلاً لإعطاء الأمان على وجه الشرع. وأما ولاية الرسالة فهي ولاية السفارة والمراسلة، وهو أن يكون عالماً بأحكام السفارة، ليكون أهلاً لتمثيل الدولة في الخارج. وأما ولاية الترجمة فهي ولاية الترجمة بين اللغات، وهو أن يكون عالماً باللغات المختلفة، ليكون أهلاً لترجمة الكتب والرسائل. وأما ولاية الطب فهي ولاية الطب والعلاج، وهو أن يكون عالماً بالطب والعلاج، ليكون أهلاً لمعالجة المرضى. وأما ولاية الهندسة فهي ولاية الهندسة والبناء، وهو أن يكون عالماً بالهندسة والبناء، ليكون أهلاً لبناء المساجد والقلاع. وأما ولاية الزراعة فهي ولاية الزراعة والفلاحة، وهو أن يكون عالماً بالزراعة والفلاحة، ليكون أهلاً لتنظيم الأراضي الزراعية. وأما ولاية الصناعة فهي ولاية الصناعة والحرف، وهو أن يكون عالماً بالصناعة والحرف، ليكون أهلاً لتنظيم الصناعات. وأما ولاية التجارة فهي ولاية التجارة والأسواق، وهو أن يكون عالماً بالتجارة والأسواق، ليكون أهلاً لتنظيم الأسواق ومراقبة الأسعار. وأما ولاية البريد فهي ولاية البريد والمواصلات، وهو أن يكون عالماً بالبريد والمواصلات، ليكون أهلاً لتنظيم البريد. وأما ولاية الإعلام فهي ولاية الإعلام والنشر، وهو أن يكون عالماً بالإعلام والنشر، ليكون أهلاً لتنظيم وسائل الإعلام. وأما ولاية التعليم فهي ولاية التعليم والتربية، وهو أن يكون عالماً بالتعليم والتربية، ليكون أهلاً لتنظيم المدارس والمعاهد. وأما ولاية الأوقاف فهي ولاية الأوقاف والأموال الموقوفة، وهو أن يكون عالماً بأحكام الأوقاف، ليكون أهلاً لتنظيم الأوقاف وحفظها. وأما ولاية الحج فهي ولاية الحج والعمرة، وهو أن يكون عالماً بأحكام الحج والعمرة، ليكون أهلاً لتنظيم رحلات الحجاج. وأما ولاية الأمن الداخلي فهي ولاية الأمن الداخلي ومكافحة الجريمة، وهو أن يكون ذا بأس وشدة وخبرة بالتحقيق الجنائي، ليكون أهلاً لمكافحة الجريمة والحفاظ على الأمن. وأما ولاية الاستخبارات فهي ولاية جمع المعلومات وتحليلها، وهو أن يكون ذا ذكاء وفطنة وخبرة بالتحليل، ليكون أهلاً لجمع المعلومات الاستخبارية. وأما ولاية الدفاع المدني فهي ولاية الدفاع المدني والإغاثة، وهو أن يكون عالماً بأحكام الدفاع المدني، ليكون أهلاً لتنظيم عمليات الإغاثة. وأما ولاية البيئة فهي ولاية البيئة والمحافظة عليها، وهو أن يكون عالماً بأحكام البيئة، ليكون أهلاً لحماية البيئة من التلوث. وأما ولاية الإسكان فهي ولاية الإسكان والعمران، وهو أن يكون عالماً بأحكام الإسكان، ليكون أهلاً لتنظيم المساكن والعمران. وأما ولاية الصحة فهي ولاية الصحة العامة، وهو أن يكون عالماً بأحكام الصحة العامة، ليكون أهلاً لتنظيم المستشفيات والمراكز الصحية. وأما ولاية الشباب فهي ولاية الشباب والرياضة، وهو أن يكون عالماً بأحكام الشباب والرياضة، ليكون أهلاً لتنظيم الأنشطة الشبابية والرياضية. وأما ولاية المرأة فهي ولاية المرأة والأسرة، وهو أن يكون عالماً بأحكام المرأة والأسرة، ليكون أهلاً لتنظيم شؤون المرأة والأسرة. وأما ولاية الطفولة فهي ولاية الطفولة والأمومة، وهو أن يكون عالماً بأحكام الطفولة والأمومة، ليكون أهلاً لتنظيم شؤون الطفولة والأمومة. وأما ولاية المسنين فهي ولاية المسنين والرعاية الاجتماعية، وهو أن يكون عالماً بأحكام المسنين والرعاية الاجتماعية، ليكون أهلاً لتنظيم شؤون المسنين والرعاية الاجتماعية. وأما ولاية المعاقين فهي ولاية المعاقين والرعاية الاجتماعية، وهو أن يكون عالماً بأحكام المعاقين والرعاية الاجتماعية، ليكون أهلاً لتنظيم شؤون المعاقين والرعاية الاجتماعية. وأما ولاية الأقليات فهي ولاية الأقليات والحقوق، وهو أن يكون عالماً بأحكام الأقليات والحقوق، ليكون أهلاً لتنظيم شؤون الأقليات والحقوق. وأما ولاية اللاجئين فهي ولاية اللاجئين والنازحين، وهو أن يكون عالماً بأحكام اللاجئين والنازحين، ليكون أهلاً لتنظيم شؤون اللاجئين والنازحين. وأما ولاية الهجرة فهي ولاية الهجرة والجنسية، وهو أن يكون عالماً بأحكام الهجرة والجنسية، ليكون أهلاً لتنظيم شؤون الهجرة والجنسية. وأما ولاية السجون فهي ولاية السجون والإصلاح، وهو أن يكون عالماً بأحكام السجون والإصلاح، ليكون أهلاً لتنظيم شؤون السجون والإصلاح. وأما ولاية الشرطة القضائية فهي ولاية الشرطة القضائية والتحقيق الجنائي، وهو أن يكون عالماً بأحكام الشرطة القضائية والتحقيق الجنائي، ليكون أهلاً لتنظيم شؤون الشرطة القضائية والتحقيق الجنائي. وأما ولاية الدفاع المدني فهي ولاية الدفاع المدني والإغاثة، وهو أن يكون عالماً بأحكام الدفاع المدني، ليكون أهلاً لتنظيم عمليات الإغاثة. وأما ولاية البيئة فهي ولاية البيئة والمحافظة عليها، وهو أن يكون عالماً بأحكام البيئة، ليكون أهلاً لحماية البيئة من التلوث. وأما ولاية الإسكان فهي ولاية الإسكان والعمران، وهو أن يكون عالماً بأحكام الإسكان، ليكون أهلاً لتنظيم المساكن والعمران. وأما ولاية الصحة فهي ولاية الصحة العامة، وهو أن يكون عالماً بأحكام الصحة العامة، ليكون أهلاً لتنظيم المستشفيات والمراكز الصحية. وأما ولاية الشباب فهي ولاية الشباب والرياضة، وهو أن يكون عالماً بأحكام الشباب والرياضة، ليكون أهلاً لتنظيم الأنشطة الشبابية والرياضية. وأما ولاية المرأة فهي ولاية المرأة والأسرة، وهو أن يكون عالماً بأحكام المرأة والأسرة، ليكون أهلاً لتنظيم شؤون المرأة والأسرة. وأما ولاية الطفولة فهي ولاية الطفولة والأمومة، وهو أن يكون عالماً بأحكام الطفولة والأمومة، ليكون أهلاً لتنظيم شؤون الطفولة والأمومة. وأما ولاية المسنين فهي ولاية المسنين والرعاية الاجتماعية، وهو أن يكون عالماً بأحكام المسنين والرعاية الاجتماعية، ليكون أهلاً لتنظيم شؤون المسنين والرعاية الاجتماعية. وأما ولاية المعاقين فهي ولاية المعاقين والرعاية الاجتماعية، وهو أن يكون عالماً بأحكام المعاقين والرعاية الاجتماعية، ليكون أهلاً لتنظيم شؤون المعاقين والرعاية الاجتماعية. وأما ولاية الأقليات فهي ولاية الأقليات والحقوق، وهو أن يكون عالماً بأحكام الأقليات والحقوق، ليكون أهلاً لتنظيم شؤون الأقليات والحقوق. وأما ولاية اللاجئين فهي ولاية اللاجئين والنازحين، وهو أن يكون عالماً بأحكام اللاجئين والنازحين، ليكون أهلاً لتنظيم شؤون اللاجئين والنازحين. وأما ولاية الهجرة فهي ولاية الهجرة والجنسية، وهو أن يكون عالماً بأحكام الهجرة والجنسية، ليكون أهلاً لتنظيم شؤون الهجرة والجنسية. وأما ولاية السجون فهي ولاية السجون والإصلاح، وهو أن يكون عالماً بأحكام السجون والإصلاح، ليكون أهلاً لتنظيم شؤون السجون والإصلاح. وأما ولاية الشرطة القضائية فهي ولاية الشرطة القضائية والتحقيق الجنائي، وهو أن يكون عالماً بأحكام الشرطة القضائية والتحقيق الجنائي، ليكون أهلاً لتنظيم شؤون الشرطة القضائية والتحقيق الجنائي.

ספר הישר לרבינו תם.

ויהי ביום השלישי ויהי בקר ויהי ערב ויום השלישי הוא יום שלישי לחדש ניסן ויום שלישי לחדש ניסן הוא יום שלישי לשבוע ויום שלישי לשבוע הוא יום שלישי לבריאת העולם ויום שלישי לבריאת העולם הוא יום שלישי לבריאת השמש והירח ויום שלישי לבריאת השמש והירח הוא יום שלישי לבריאת הדגים והעופות ויום שלישי לבריאת הדגים והעופות הוא יום שלישי לבריאת האדם ויום שלישי לבריאת האדם הוא יום שלישי לשבת בראשית ויום שלישי לשבת בראשית הוא יום שלישי לשבת נח ויום שלישי לשבת נח הוא יום שלישי לשבת לך לך ויום שלישי לשבת לך לך הוא יום שלישי לשבת וירא ויום שלישי לשבת וירא הוא יום שלישי לשבת חיי שרה ויום שלישי לשבת חיי שרה הוא יום שלישי לשבת תולדות ויום שלישי לשבת תולדות הוא יום שלישי לשבת ויצא ויום שלישי לשבת ויצא הוא יום שלישי לשבת וישלח ויום שלישי לשבת וישלח הוא יום שלישי לשבת וישב ויום שלישי לשבת וישב הוא יום שלישי לשבת מקץ ויום שלישי לשבת מקץ הוא יום שלישי לשבת ויגש ויום שלישי לשבת ויגש הוא יום שלישי לשבת ויחי ויום שלישי לשבת ויחי הוא יום שלישי לשבת שמות ויום שלישי לשבת שמות הוא יום שלישי לשבת וארא ויום שלישי לשבת וארא הוא יום שלישי לשבת בא ויום שלישי לשבת בא הוא יום שלישי לשבת בשלח ויום שלישי לשבת בשלח הוא יום שלישי לשבת יתרו ויום שלישי לשבת יתרו הוא יום שלישי לשבת משפטים ויום שלישי לשבת משפטים הוא יום שלישי לשבת תרומה ויום שלישי לשבת תרומה הוא יום שלישי לשבת תצוה ויום שלישי לשבת תצוה הוא יום שלישי לשבת כי תשא ויום שלישי לשבת כי תשא הוא יום שלישי לשבת ויקהל ויום שלישי לשבת ויקהל הוא יום שלישי לשבת פקודי ויום שלישי לשבת פקודי הוא יום שלישי לשבת ויקרא ויום שלישי לשבת ויקרא הוא יום שלישי לשבת צו ויום שלישי לשבת צו הוא יום שלישי לשבת שמיני ויום שלישי לשבת שמיני הוא יום שלישי לשבת תזריע ויום שלישי לשבת תזריע הוא יום שלישי לשבת מצורע ויום שלישי לשבת מצורע הוא יום שלישי לשבת אחרי מות ויום שלישי לשבת אחרי מות הוא יום שלישי לשבת קדושים ויום שלישי לשבת קדושים הוא יום שלישי לשבת אמור ויום שלישי לשבת אמור הוא יום שלישי לשבת בהר ויום שלישי לשבת בהר הוא יום שלישי לשבת בחקתי ויום שלישי לשבת בחקתי הוא יום שלישי לשבת במדבר ויום שלישי לשבת במדבר הוא יום שלישי לשבת נשא ויום שלישי לשבת נשא הוא יום שלישי לשבת בהעלותך ויום שלישי לשבת בהעלותך הוא יום שלישי לשבת שלח ויום שלישי לשבת שלח הוא יום שלישי לשבת קרח ויום שלישי לשבת קרח הוא יום שלישי לשבת חקת ויום שלישי לשבת חקת הוא יום שלישי לשבת בלק ויום שלישי לשבת בלק הוא יום שלישי לשבת פינחס ויום שלישי לשבת פינחס הוא יום שלישי לשבת מטות ויום שלישי לשבת מטות הוא יום שלישי לשבת מסעי ויום שלישי לשבת מסעי הוא יום שלישי לשבת דברים ויום שלישי לשבת דברים הוא יום שלישי לשבת ואתחנן ויום שלישי לשבת ואתחנן הוא יום שלישי לשבת עקב ויום שלישי לשבת עקב הוא יום שלישי לשבת ראה ויום שלישי לשבת ראה הוא יום שלישי לשבת שופטים ויום שלישי לשבת שופטים הוא יום שלישי לשבת כי תצא ויום שלישי לשבת כי תצא הוא יום שלישי לשבת כי תבוא ויום שלישי לשבת כי תבוא הוא יום שלישי לשבת נצבים ויום שלישי לשבת נצבים הוא יום שלישי לשבת וילך ויום שלישי לשבת וילך הוא יום שלישי לשבת האזינו ויום שלישי לשבת האזינו הוא יום שלישי לשבת וזאת הברכה ויום שלישי לשבת וזאת הברכה

ומשפחתו ומשפחת אחיו ואחיותיו ומשפחתם. ואחרי כן נתגלגל הדבר עד שנתחתנו עמו בני משפחתנו ונתקרבו אליו ואל משפחתו. ומפני שהיה אדם חשוב ומכובד בעיני כל אדם ומפני שהיה עשיר גדול ובעל נכסים הרבה ומפני שהיה בעל מדות טובות ונעימות ואדם ישר והגון ומפני שהיה מרחם על העניים ועושה צדקה עם כל אדם ומפני שהיה מכניס אורחים ומפני שהיה מבקר חולים ומנחם אבלים ומפני שהיה עוסק בצרכי ציבור ומפני שהיה מלמד תורה לרבים ומפני שהיה מתפלל בציבור ומפני שהיה מנהיג את הקהל בחכמה ובתבונה ומפני שהיה מיישב סכסוכים ומשכין שלום בין אדם לחבירו ומפני שהיה מוכיח את העם בדברי תוכחה ומפני שהיה מחזיר עטרת תורה ליושנה ומפני שהיה מעמיד תלמידים הרבה ומפני שהיה מחבר ספרים הרבה בחכמת התורה ובחכמת הנגלה ובחכמת הנסתר ומפני שהיה מדקדק במצוות ומפני שהיה מהלך בדרכי התורה ובדרכי החסידות ומפני שהיה מקיים את התורה ואת המצוות בכל לבו ובכל נפשו ובכל מאודו ומפני שהיה מקבל יסורים באהבה ומפני שהיה מקבל עליו עול מלכות שמים בשמחה ומפני שהיה מקבל עליו עול תורה ומצוות בשמחה ומפני שהיה מקבל עליו עול גלות בשמחה ומפני שהיה מקבל עליו עול פרנסה בשמחה ומפני שהיה מקבל עליו עול משפחה בשמחה ומפני שהיה מקבל עליו עול חינוך בשמחה ומפני שהיה מקבל עליו עול הוראה בשמחה ומפני שהיה מקבל עליו עול דרשנות בשמחה ומפני שהיה מקבל עליו עול כתיבה בשמחה ומפני שהיה מקבל עליו עול עריכה בשמחה ומפני שהיה מקבל עליו עול הגהה בשמחה ומפני שהיה מקבל עליו עול הדפסה בשמחה ומפני שהיה מקבל עליו עול הפצה בשמחה ומפני שהיה מקבל עליו עול תיקון עולם בשמחה ומפני שהיה מקבל עליו עול תיקון הנפש בשמחה ומפני שהיה מקבל עליו עול תיקון הגוף בשמחה ומפני שהיה מקבל עליו עול תיקון הממון בשמחה ומפני שהיה מקבל עליו עול תיקון הכבוד בשמחה ומפני שהיה מקבל עליו עול תיקון השם בשמחה ומפני שהיה מקבל עליו עול תיקון הזכרון בשמחה ומפני שהיה מקבל עליו עול תיקון השכחה בשמחה ומפני שהיה מקבל עליו עול תיקון הדעת בשמחה ומפני שהיה מקבל עליו עול תיקון הרצון בשמחה ומפני שהיה מקבל עליו עול תיקון הלב בשמחה ומפני שהיה מקבל עליו עול תיקון הנשמה בשמחה ומפני שהיה מקבל עליו עול תיקון הרוח

ضمیمہ ہفت روزہ الاعتصام

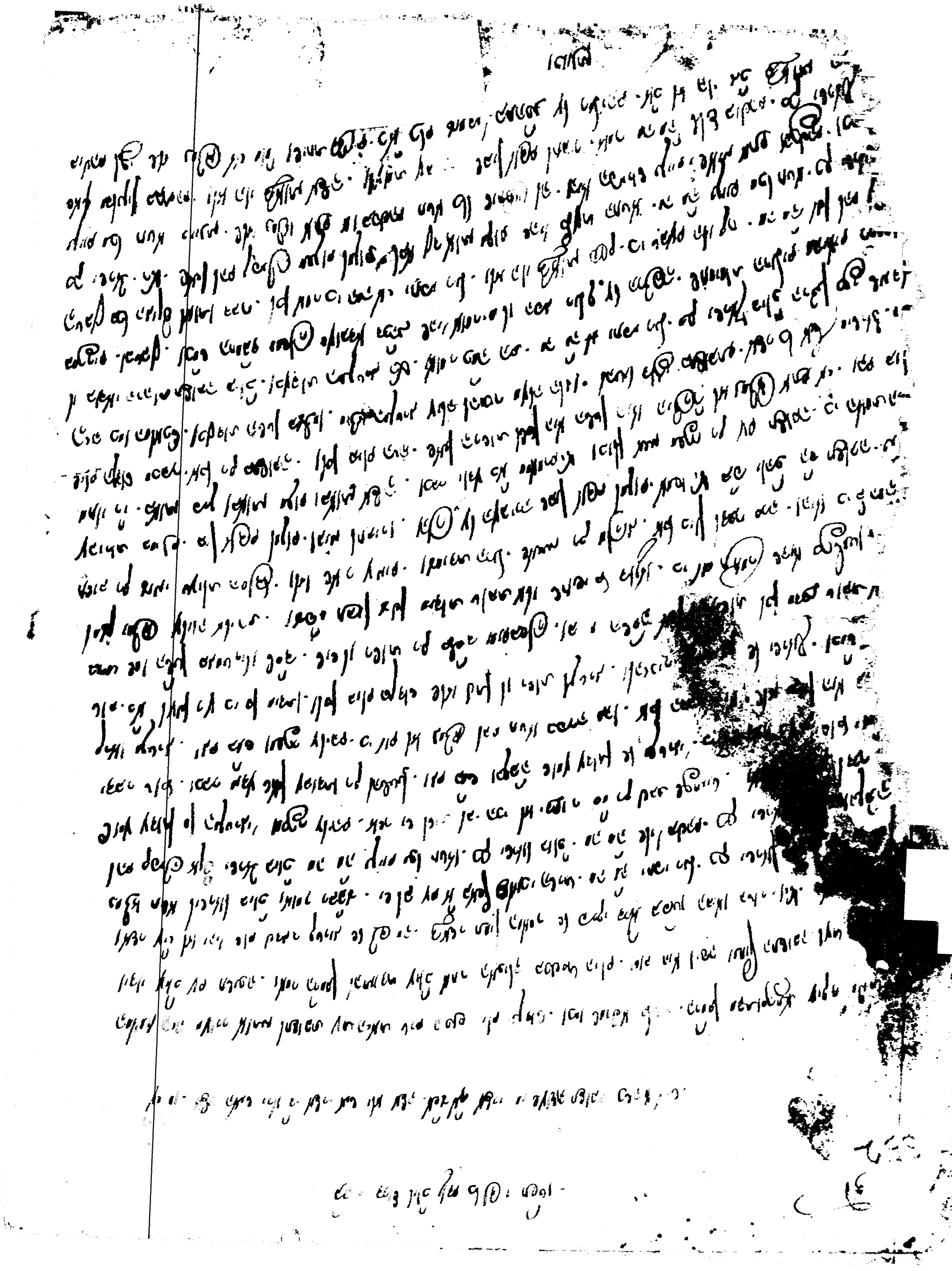

ואמר לו אלהים אל תירא כי לנסות באתי את אברהם ולא אמר לו כי לנסות אתך אלא את אברהם מלמד שכל הנסיונות שנתנסה אברהם אבינו היה יודע בעצמו שהוא נתנסה ולא היה אומר לאברהם שהוא נתנסה כדי שלא יהא לבו גס בו ויאמר נסיון הוא לי ואעמוד בו ול

CC-0. Mumukshu Bhawan Varanasi Collection. Digitized by eGangotri

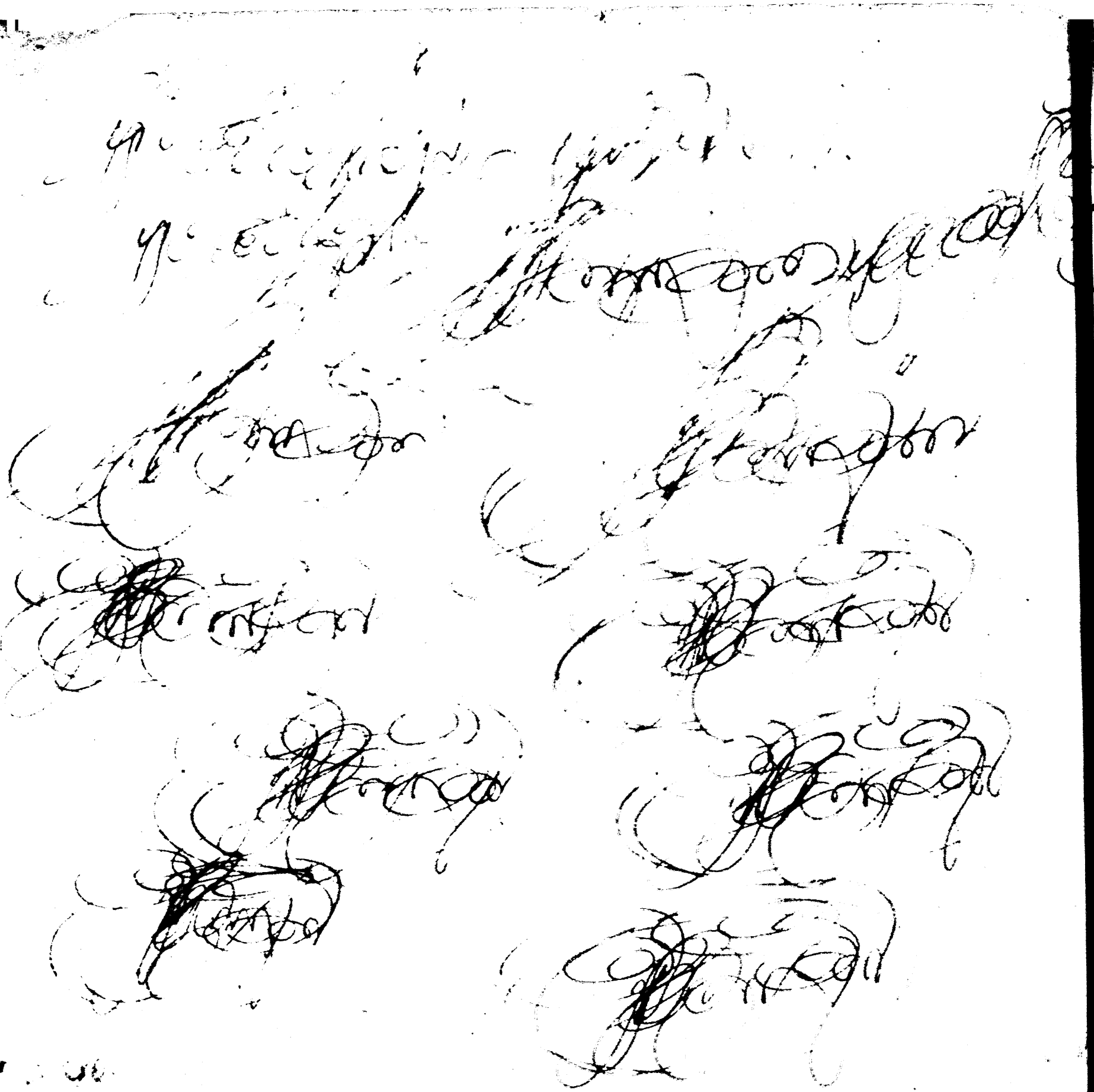

[illegible]

ಅಳತೆಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವಂತೆ ಮಾಡಲು

ಪ್ರಿಂಟ್ ಪ್ರಿವ್ಯೂ ಬಳಸಿ

ಪೇಜ್ ಸೆಟಪ್

ಪ್ರಿಂಟ್

ಪ್ರಿಂಟರ್

ಪೇಪರ್ ಸೈಜ್

ಪೇಜ್ ಓರಿಯಂಟೇಷನ್

ಮಾರ್ಜಿನ್

ಹೆಡರ್ ಮತ್ತು ಫೂಟರ್ ಅನ್ನು ಸೇರಿಸಲು ಅಥವಾ ತೆಗೆದುಹಾಕಲು

ಪೇಜ್ ಸೆಟಪ್ ಡೈಲಾಗ್ ಬಾಕ್ಸ್ ಅನ್ನು ತೆರೆಯಲು

ગાય્ય ○ ચોપડાનું ઘર ગામડામાં આવેલું છે. ત્યાં ઘણી ગાયો છે. ચોપડા ગાયોને ઘાસ ખવડાવે છે. ગાયો ઘાસ ખાય છે. ચોપડા ગાયોને પાણી પીવડાવે છે. ગાયો પાણી પીએ છે. ચોપડા ગાયોને દોહે છે. ગાયો દૂધ આપે છે. ચોપડા દૂધ વેચે છે. ચોપડા પૈસા કમાય છે. ચોપડા ખુશ થાય છે.

ગાય્ય ○ ચોપડાનું ઘર ગામડામાં આવેલું છે. ત્યાં ઘણી ગાયો છે. ચોપડા ગાયોને ઘાસ ખવડાવે છે. ગાયો ઘાસ ખાય છે. ચોપડા ગાયોને પાણી પીવડાવે છે. ગાયો પાણી પીએ છે. ચોપડા ગાયોને દોહે છે. ગાયો દૂધ આપે છે. ચોપડા દૂધ વેચે છે. ચોપડા પૈસા કમાય છે. ચોપડા ખુશ થાય છે.

ગાય્ય ○ ચોપડાનું ઘર ગામડામાં આવેલું છે. ત્યાં ઘણી ગાયો છે. ચોપડા ગાયોને ઘાસ ખવડાવે છે. ગાયો ઘાસ ખાય છે. ચોપડા ગાયોને પાણી પીવડાવે છે. ગાયો પાણી પીએ છે. ચોપડા ગાયોને દોહે છે. ગાયો દૂધ આપે છે. ચોપડા દૂધ વેચે છે. ચોપડા પૈસા કમાય છે. ચોપડા ખુશ થાય છે.

453

#04533

ڈاکٹر محمد اقبال پروفیسر شعبۂ اسلامیات پنجاب یونیورسٹی اورینٹل کالج لاہور

اسلامی تصوف اور اس کی تاریخ پر ایک تنقیدی نظر

مکمل مقالہ برائے ایم اے (اسلامیات) کورس

۱۹۶۰ء

[illegible] نمبر ۱۱ [illegible]

[illegible] کا مکمل مقالہ [illegible] نمبر [illegible]